

Het toneel der Snaaken

Jan Pietersz. Meerhuysen

bron

Jan Pietersz. Meerhuysen, *Het toneel der Snaaken*. Gysbrecht de Groot Keur, Amsterdam 1738

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/meer017tone02_01/colofon.php

© 2017 dbnl

Toneel der SNAAKEN

Tot den Leezer.

DEse Letter-gift is gestoffeert meer dan met eenderhande Kruydt. Het is een Lusthof vol soetigheydt, jaa een Tuyn met veelerhande smaak der vruchten, jaa een ontlossinge der swaarhoofdigen gepeyns. Ik mag met recht segge, een scherppinge voor de Jeugt, om van alle toevallen yet weerbaar te wesen. Die dan lust heeft om dese weyni-

ge bladeren te doorsnuffelen, vertrouwe niet of hy salder yets in vinden, dat hem mogt aangenaam in de ooren wesen. Doch ik verhope dat dese weynige bladeren niemand en sal houden voor sijn Euangely, en nemen 't in de Kerke, voor een Psalmboek: als 'er seker Snyder over een wyl te Kerk quam, en had een Boek van Aesopus voor een Gety-boekjen in de hand: alsoo hy gewoon was, dat in sijn boekje Heyligjes moesten wesen. Daarom leesgierige Leser,

gaat met maten in weereldsche dingen. 't Is waar? De boog, soo 't spreekwoord is, kan niet altijd gespannen staan: men kan ook altijd niet wat statigs lesen. De humeuren strekken ook somtijds tot yet koddigs, doch in 't Toneel sal U L. de Wereldt door kunnen sien: gy sult 'er in vinden yet geestigs, yet koddigs, yet leersaams, yet onstigtigs: Maar die tot het een ofte 't ander niet mogt gesint weesen, slaa dat voorby, het ander sal u lichtelijk smaaksamer

wesen. Ik denk genoeg geseyd tot dese weynige bladeren, doch gy sult 'er ook in vinden de koddigste toevallen van Mr. Huyg Peters, alsoo in dit Toneel der Snaken wel te pas komt. Hier mede eindige ik, ende zijt van den Schryver gegroet.

Het Tooneel Der Snaaken.

Aardige Klucht van twee Professors.

BUrgersdijk, mede Professor te Leyden had in een zijner Thesis gestelt: *In de nature is niets veranderlyks*. Bronkhorst den Professor stelde daar tegen: *O! hoe groot is de ydelheyd der dingen*. Burgers-dijk wederom voegden dese oude spreuk daar op: *De wereldt is vol Sotten*. Bronkhorst sich geprikkelt vindende, antwoorde terstont: *Van dat stof steekt ook u Kleet vol*.

Gierige Vryers bedriegen of worden bedroogen.

EEn rijke Weduwe op 't Land by Dermonde wonende, wierde door een Notaris gerecommandeert aan seker Vrijer, die meer werk van 't goed maak-

te dan hy behoorde: Nu alsoo desen Vrijer en Notaris samen Vrienden waren, so wier dese aandiening van den selven te meer in ernst opgenomen, en sonder lang te sloffen de saak ter hand genomen: Sijn schone praatjes bekoorden wel haast onse statige Matrone, sulks dat 't Houwelijck voltrokken, en sy elkanders Wederga wierden. Vredig leefden sy eenigen tijt, tot naar verloop van 8 oft 10 Maanden een stuxken Land, 't welk dat van dese gehuwde Matrone lag, te koop wierd gelegd: Het welk onsen getrouden Vrijer tot zijn Vrouw dede seggen: liefste, dat lapje lant zou ons seer wel dienen, als gelegen naast aan het uwe, of wy dat kochte, men soude dien quaden hoek daar seer mede verbeteren. Waar op sy antwoorde: Och, kind praat van geen koopen, wy hebben geen geld daar toe. Den Man dacht, sy is gierig, en poocht maar alleen hare middelen voor my te verbergen, ik heb nu oorsaak om op haar Tas te kloppen, en ik wil nu weten wat goed datse heeft, of ik sal niet kunnen; Dies segt hy Liefste, ik weet wel datje met my scherst, en datje gelds genoeg hebt, derhalven bedelf in u hart niet 't gene on-

nodig, en my al te kennelijk is. Vleit en praat hy lang, maar zy bleef volstandig in 't ontkennen datse alsulke middelen hadde als hy meynde. Waar op hy dan eyndelijk haar toevoegden, Liefste gy meent dat 'k gants onwetende ben van het Testament dagte onlangs een weynig voor ons trouwen maakte, daarje van soo veel duysent gulden en Landen, klenodyen, Rente-brieven, en kostelijke Meubelen disponeerden, en den Notarius Coeden daar toe gebruykt, die't voorseyde Testament voor u Bed (mits uwe siekte) verzegelden. Jaa Liefste (antwoorde sy) hebt gy daar u calculatie op gemaakt? so bent gy wel bedrogen vermits ik op die tijd in een rasende Koortse lag, Aldus vond hy sich jammerlijk bedroogen.

Versoende Trouw.

*E*En Jongman vryde een Dienstmeyt, en alsoo sy diende paste hy veel 's avonds op, en also de Meester en Vrouw op een gastmaal souden gaan, badse hem, hy wilde wat op haar passen om niet aangerand te worden, alsoo datse heel laat most uytgaan: de Jongman haar waarnemende gaat met haar, en

brengh haar in 't huys daar haar volk is, zoo wagt hyse tot datse wederom uyt quam met haar volk, sy hem siende roept hem, ende maakte haar wys haar Neef te zijn: de meester die dronken was wiert hem aanbevolen om hem t' huys te geleiden, waar voor hem tot dankbaarheyd van de vrou een roomer wijn gegeven wierde: ondertusschen kreeg de vrouw seer grote sin in hem, en also haar man dronke was, en geen beurt sou hebben, kon haar geyleschoot niet betomen, maar vraagde hem, kont gy zwygen ik sal u voor de moeyte betalen ('t antwoord was ja.) Gedaan hebbende so gafse hem geld, dat hy aanneemt, wierd terstont voor een dief van haar uytgemaakt, alzoo hy die nacht in haar huis bleef: de andere meyden door dit gedruis wakker geworden zijnde, quamen voor den dag, vraagden watter was? daar op de ander uit zeyde, het is onse meits vryer, de Joffrouw seyde, 't is een dief: Door dit geraas komt de meester Sr. voor den dag, en zeit, duivel wat is hier? hy. niet veel omstandigheden gebruykende, geeft de meyt haar huur, en zeyt, gaat henen met jou staaltje, hy is veler knegt als gy een hooren-beest. De

meyt voor de deur komende begint te huylen, seggende, Ligtmis hoe ben ik van u bedrogen, och och myn maagdom ben ik quyt, een Hoerejager heeft mijn trouw: de Vrijer die sprak haar aan met dese stantvastige woorden; mijn liefste ik salje in der eeuwigheyd niet verlaten, heb ik my door 't geld laten bekooren, ik zal 't door geld weer goed maken, alsoo 't ons wel te pas sal komen. Ja maar ik had liever de eerste proef gehad, en zoo ik heb hooren zeggen is die de beste, nou myn liefste het sal nog gaan, daar is 't gelt het welke sy aannam, zeggende: wilt gy my beloven uwe trouwigheit in toekomende, en dat gy by niemant aDnders gaan zult als by my: Ik zweerje van ja, pays en vree. Ja zeyde zy, gy hebt my al binnen, dat ik 't wel doen moet: geefter my jou hand op: sie daar ik zweer met nog duisent eeden: nu komt hier zoent my dog eens, het welk geschieden, en zoo wierter vrede gemaakt.

Dagdieven moetmen meer schuwen als Woekeraars.

*E*En Ley-dekker binnen Antwerpen geraakte te werken op het Leyen-dak

van seeker rijk Klooster, daar men hem wel betaalde, ende van 't Paters Vaatje tapte. Op een morgen op het dak werkende, seyde den Ley-dekker tegens sijn knecht: Jan, my dunkt dat 't hier goet zijn is, wy ontfangen alle Saterdag en Saterdag en krijgen de gantsche week van 't beste Bier, wy moeten het hier wat sien te houden: Dan alsoo Jan sag dat hun werk by na ten eynde was, vraagden hy den Baas, hoe sulks zoude kunnen geschieden: die hem seyde; Jan ik sal u wel voor gaan, volgt gy maar soetjes naar. Dese redenen wierden buyten haar kennis gehoort van een van de Broeders, op die tijt niet verre van daar onder het dak wesende, die het selve aan den Oppersten van het Klooster terstont overbracht. De Saterdag gekomen zijnde, quam den Baas om sijn geld, 't welk den Oppersten hem gaf, seggende; Gaat gy maar soetjes voor, Jan sal u wel volgen, als ik u weder ontbiede soo komt: Een weynig hier naa quam Jan ook af, die sijn geld ontfangende, ook dese benedictie kreeg: Uw Meester is u daar voor gegaan, gy kont hem soetjes volgen. Alsoo bedrogen sy hun eygen selven.

Geestige streek van een Banqueroetier.

*E*En voornaam Koopman tot Amsterdam, na dat hy geweldig gekoopmanschapt hadde, bevont sich op 't eynde ten achteren. Sulks dat hy sijn Goethebbers, die hem dagelijks quamen manen, niet langer en wist uyt te stellen, waar door hy buyten geloof en hopeloos geworden zijnde vermits hy geen herstellen aan sijn verloop sag, soo bedacht hy hem en nam voor den genen plaats te maken die gelukkiger als hy waren: Doch al voor hy dus sijn Vaderland gesint was te verlaten, soo nooden hy als sijn Goedhebbers tot sijnen huuse, die hy daar magnificq en seer wel tracteren. Als nu 't laatste gerecht op Tafel quam, seide hy: Mijn Heeren maakt u vrolijk, dit is 't al dat gy hebben sult. Dese woorden meenden sy dienden tot de tegenwoordige Maaltijt, maar hy, den naasten morgen al 't beddestroo voor hun latende, dede hun den eygen uytleg sijner gesproken woorden, die den Goedhebbers het bankquet van lacchen tot hun genoten Maaltijd toevoegden.

Schoonheyd wat die is.

DE Spangiaarden en Italianen meynen elk dat hun vrouw de schoonste is, hier in sijn sy gelijk met de Stichters van yet bysonders, sy sien haar feilen niet, en dolen somtijts grouvelijk. De jalousye wort 'er strax uyt geteelt. En om dat sy veel navolgers heeft, soo spreekt Socrates van de schoonheyd aldus; Sy is een Tyrannye van korten tijt. Plato segt; Sy is een privilegie van de natuer. Theophrastus noemt het een stilzwijgend bedrog. Ende Theocritus segt; de schoonheyd is een soete vleyster. Carneade wil, dat 'et een ongewapent Rijk zy. Domitius geeft 'er d' naam van meer als alle Brieven van recommandatie te kunnen uytwerken. Homerus segt; Het is een glorieuse gave van de natuere. Ovidius maakt 't noch grover, seggende: Het is een goddelijke gratie. Maar wy seggen, dat de Schoonheyd een bysondere eygenschap is, den Vrouwen van God toegepast, om haar andere zwakheden en gebreken te bedekken: Iaa God de Heer heeft den Man ingeschapen, selfs behagen in de vrouwelijke tederheyd te nemen. Doch

werd de schoonheit by ons de Vrouwen vergunt niet als met 't woordeken fraay welken qualiteyt niet alleen over 't Lichaam, maar ook ter Ziele gaat: Dog de gemene Wereld noemt een aanminnig aangesigt schoon, de Venus-boeven lopender na; en die sotte Vrouluy, menende dat 't waar is, cieren en pronken haar des te meer, aldus niet denkende, datse, in plaats van schone strak Lichte-koyen worden.

Klucht van een Keyser en een Hoveling.

Als de Keyser eens met sijn peert door een Rivier woude rijden, soo begint het Paart in de Rivier te pissen: den Hooveling dit siende, voer soo uyt: Dit Paart heeft sijns Heers nature, dit quam den Keyser vreemt voor, die voort vraagde wat hy daar mede wilde seggen? den Hoveling antwoorde voort: dit paart pist in de Rivier daar te vooren waters genoeg in was, alsoo is ook des Keysers mildigheyd tegen de luyden, die rijk genoeg sijn. Den Keyzer antwoorde weynig, men vaart aldus voort: Den Vorst neemt twee Dozen, de eene heeft hy met Lood ende andere met Goud gevult: den

Keyser gaf hem keur hy soude kiezen, tot sijn ongeluk kiest hy die met Lood gevult was, dit was doen tot betaling; Nu siet gy wel sey den Keyser, dat het mijn schuld niet en is dat gy arm en berooyt blijft, want het geluk en wil niet dienen.

Gedwongen devotie.

SEker Bedelaar, een Edelman om een Aalmoes biddende, gaf hem niets dan een geheel Cargesoen scheldwoorden: Luttel dagen daar aan, valt hy op de selve plaats daar de Bedelaar post had, van sijn Paart en verstuykte zijn knie: Dese pijn dede hem so geweldig ontstellen, dat hy den Bedelaar een geschenk gaf, met versoek dat hy God voor hem wilde bidden: Maar den Bedelaar voorde naaste plaats en knielende, bad God dat hy hem zijn ander knije ook wilde ontstellen, op dat hy noch soo veel te devoter mocht worden.

Dronken Schilder.

SEker konstige Schilder, maar een Dronkaart en luy van leven: sat eens op een Collation, komende op een geld geven had hy niet een duyts om den Waart te betalen: hy vraagt de Waart of hy te

vrede wilde zijn met een moy stukje Scheldery, zijnde een afbeelding van Christus; gevraagt zijnde waarom hy dit stukje niet liever verkost, daar hy aldus op uytvoer; wilt gy dan hebben dat ik doe, gelijk de Ioden gedaan hebben?

Daar Broot en Wyn op Tafel zyn, is alles fijn.

*E*En Droogscheerder te Venetien eenige pakken Laaken tot zijn Meester brengende; Versocht wat te onbijten, also hy grooten honger had; Men set hem diverse Kaas en Vleys, en overblijfselen voor, maar Broot noch Wijn en bracht men hem niet: Hy zat lang en wacht daar na: den Meester komt binnen, en hem siende sonder beweginge, vraagde waarom hy niet en ontbeet? Mijn Heer, seyde de knecht, u Broot ende Wijn zijn soo discreet, datse hier niet en willen komen als voor andere Luyden als ik ben.

Kak-Huys bedryf.

*E*En Snaak komende eens onder de Brug om sijn gevoeg te doen, kon ondertusschen niet stil wesen om sijn guytery te bedrijven: opgestaan zijnde krijgt

sijn guytery voor den dag, zijnde een Pulvertje, vraagt rontom of sy wat hebben willen, segt goed te zijn voor de verstoptheyt des hoofts: een yeder gegeven hebbende neemt sijn mantel en gaat weg; maar qualijk weg zijnde begint te werken, en elk om 't harst te niesen: de luyden van de brug quamen beneden loopen, meenden dat 't onder de Brug spookte, niet konnende bedenken, hoe het onder de Brug soo snorde, beneden komende begonden te lacchen, te meer, om datter niemant was die spreken kon.

Bedrogen advocaat.

EEn doortrapte Boer, hebbende een Koe, om die te verkoopen, verkoopt die niet aan een Slachter, maar wel aan een, drie of vier; waar over hy voor de Heeren geroepen wierd, om 't geld dat hy voor 't Kalf ontfangen had, hy gaat by een Advocaat, en vraagden om raad: Den Advocaat seyde en vraagden of hy hem wel kon houden of hy gek was, den Boer seyde jaa: wel seyde den Advocaat, als gy voor den Rechter komt, en als 't u beurt word om te spreken, soo knipt op u duym en fluyt, en watse u vraagen doet 't selfde, het geen hy

dede: den Boer word voor de Rechters voor gek gehouden, en wech gesteurt; den Advocaat komt by den Boer. So hy uit de kamer komt, en seyt hy moet gelt hebben voor de raat die hy hem gegeven had, maar de Boer dede voor den Advocaat gelijk hy hem voor de Heere had leeren doen, en wierd met die munt betaalt, daar de Slager met betaalt wierd.

Ongelyk Houwelyk.

*E*En Man van 81 Iaren trouwende met een jonge Deerne, van 18 jaren wierd van hem geseyt dat de verkeerde achtienen, met de rechte achtienen gepaart was: waar van ook niet onaardig geboert wierd, dat men wel mocht oud houd onder een ketel stookten, en om jonge vleesch gaar te krijgen.

Een die vertrekken most.

*E*En ruygen Broeder die niet veel op de haspel paste, also hy vertrekken most om sijn braave ommegank, komt eens by sijn Confrater, die hem afvraagde hoe hy soo mager was; geen wonder schooter de gast op uyt, ik heb acht by-wijven tegerijven, en elk wil een fooytie voor myn vertrek hebben, en sy

komen met twee a drie seffens, en als ik elk wat geef, het moeder al afgaan: 't is dan geen wonder antwoorde de Confrater, als ik een heb, die kan my werk genoeg geven, en hebt gy der acht, 't is dan wonder dat gyder u heele lijf niet inschiet

Raad van een Nar.

*E*En Hof Nar seyde eens tegen den Keyser in duytsland: Indien de Keyserinne hier in Duytsland gewenden tot Wijn te drinken, sy sou wel kinderen krijgen; de Keyser schooter dit op uyt; Ik wil liever een onvruchtbare Huysvrouw hebben, dan een dronken wijf.

't Recht lyd geen onrecht.

*E*En seker onervaren voor seker Raadhuys siende het Beeld van de Iustitie geblint, vraagden, of sulks gedaan was om te toonen de blindheyt van de Rechters in die plaats? of dat sommige in plaats van grondelijk sich van alle Questien te informeren, in de Rechtbanken sliepen, en met Vergas op 't eynd van de Pleydoye ontwakende, nog half blindeling riepen: Na de Galge, na de Galge? Hy wierde beantwoord, dat *de ge-*

*blinde Justitie een bewys was van geen Persoonen aan te sien, en dat men yder buyten gunst en ongunst ware gehouden Justitie te doen. Daarom seyde Democritus seer wel: Hy die gestelt is om een anders sake te oordelen, moet haastig verstaan en traaglyk het Vonnis stryken. Allexander op den Rigt-stoel sittende, leyde sijn hant op d' een Oord. Als zekere Voorspraak een ander quam beschuldigen,; seggende: *Audite alteram partem*, Het ander Oor moet blijven voor de onschuldiger. Voegende daar toe: *wil ik regt van een ander, ik begin en doe het zelve eerst*. Philippus van een out wijf gemoeyt regt te doen over eenige gedroomde Visevaseryen, seyde gekkende, indien gy onbenoegt bent, apelleert: Zy vraagde tot wien, hy antwoorde *Van uwe eygen Dromen tot my Philippum de waakenden* Antiphon seyde, *Indien 'er Sonde in 't Vonnissen is, het zy den schuldigen vry te spreken, ofte den onschuldigen te verdoemen; Het eerste is wel een misgreep maar het tweede een grote sonde*. Antonius siende het beleyd van de Rechtsaken, seyde: *De gemeene lieden hebben hier op Aarden hunne Rechters**

maar de Princen hebben niemant als God in den Hemel.

Trouwen moet onbedwongen zyn.

*E*En out Burger moedige zeker Jongman om een fraaye Dogter te trouwen, en siende dat de zelfde daar weynig lust toe had: Voegde hy daar by: Behalvens dat deze Vryster fraay is, zo en mag zy ook niet alleen blyven. Waar op den Jongman weder zeyde: Wel, indien zy niet allen blijven mag, zo geeft haar een vrijer gelyk zy een Vrijster is.

Drooge Bukken.

*E*En tweede Diogenes liet sich vinden binnen Utrecht op den klaren middag met een Lantaren in 't gezelschap van jonge lieden; na sijn zaken gevraagd sijnde, gaf dit antwoord: ik zoek borgers dochters: hoo riepen de andere, soo zijt gyer wel duyzent voor by gaan; 'k en doen, vervolgde de snaak, 't waren altemaal Iuffrouwen.

Onbeschofte vryheyd aardig beloont.

*I*N zeker Hof vol dertele Hovelingen, en daar het meeste werk in de keuken

voorviel geschiedent dat seker meyt agterlastig wierd, versocht aan de Gouvernante om haar boodschap te mogen gaan doen. Waar op de andere, sorgende dat het gebraden bederven mochte, heel ongelatig uytvoer, en met vloeken de draayster daar by 't spit dede blijven, de meyt die ondertusschen door de noot haar achter poort schier over meestert vont, begon sich in soo veel posturen te setten als Calot oyt op pampier brocht: een Hoveling dese aardige acties siende, tast de meyt van achteren ongeschikt onder de rokken, waar over sy verbaast de poort open liet die hy door 't springen van de petrad, en hant vol wel bestruyft naa hem trok, en was noch genootsaakt om de Gouvernante en andere die 't geroken hadden, de handen te vullen om niet voor een sot in 't hof te verstrekken.

SEker Land-Heer dede op sijn Tafel schilderen een Paus, een Koning; een Iurist, een Boer, en een Wijf, boven de Paus liet hy schrijven: *Dese bid voor ons alle vier*, boven den Koning, *dese beschermtse alle vier*; over de Iurist, *dese krenktse alle vier*; over de Boer, *dese onderhoudse alle vier*; maar over het Wijf, *dese bedriegtse alle vier*.

Vraag en antwoord. Epicteti.

Vraag. Wat is de min?

antwoord. Een quelling van een leedig gemoed, beschaamtheit in een Jongman, rootheid voor een Maagt, dulligheyt voor een oude een spottelijk ding voor een vroom Man.

Vrage. Wat is de schoonheyt?

antwoord. Een aardig bedrog; een geluk voor een korte tyd, een verflenste bloem, een vleeschelijk gelyk, een menschelijke begeerlijkheyt.

Vrage. Wat is de armoede?

antwoord. Een gehaat goed, een Moeder der heyligheyt, een verdrijvinge der sorge, een vindster der wijsheyt, een besittinge sonder verwijt, een geluk sonder nijt.

Vrage. Wat is een Vrouwe?

antwoord. Een gestadige sorgvuldigheyt, des Mans verstooringe, een onverzadelijk Dier, een strijt sonder afstant, een dagelijksche schade, een huys van onweder, een huys mans schipbreekinge.

Op een Hangebast.

*SE*kere Dief verwesen om te hangen, siende dat 'er een hoer voor hem zou bidden om vry te geraken, die flux uitvoer; Neen ik wil liever een dag hangen als een jaar met een Hoer gebruit te wesen.

Tot onderwysinge.

*SE*keren Quidam ging op een heel jaar noyt in de Kerk, als op Vastenavond: gevraagd sijnde naa de waarom, die, aldus uitvoer: Terwijl de hele Stad den Duyvel dient, wil ik een beter Heer dienen.

Eenige vermakelyke ondervragingen.

*EE*n Officier in 't Keyzers Leger was gequetst door de ongehoorsaamheyd van een Soldaat, die door de Krijgsraat wierde veroordeelt, dat sijn hand zoude afgekapt worden. En seyde de Officier, dat is nu te laat men had sulks mogen doen, eer hy my gequest hadde.

*SE*ker Vorst wiert een Man gerecommandeert om in een Ampt te stellen, want men seyde dat hy vroom was: Vroom seyde Vorst, en gelt nu niet.

Hy most sig na de humeuren der menschen schikken, anders dient hy my niet. *Il ne peut tegner; qui ne peut simuler.*

EEn anderen Geest plach sich alle morgen te zegenen voor een gesonde spijs, voor groot geluk, en voor sterken drank: Voor het eerste verstont hy de kruyden der Apoteekers, voor het twede, dat hy een ongeluk mocht ontkomen zijn, gelijk die van een periculeuse val, oft dood, die gedreygt en na by was; het derde was het water, dat soo sterk was, dattet de Raders ende Molen-steenen om dreef.

PRins Willem de 2. Anno 1647. in Noort-Holland geweest zijnde, quam in seekere Dorp te vernagten by de Schout, die onkundig zijnde wie sijn gast was, seer bedugt den Prins quam naryden, soo hy even den naasten morgen was te paarde geseten, meynerde het ware een vreemdeling, die sonder te betalen zocht deur te gaan; maar de Prins van geneugelyke inborst, begost te lacchen als hy sijn verlegen Hospes hoorde seggen: Mijn Heer, d' onkoste zijn nog niet betaalt. Schoot derhalven straks ter borse, en gaf hem so veel goude

Souverainen, dat onse Waard ofte Dorp-Schout wel verwondert zijn Gast naar keek; te meer, om datter noch een vereering voor de Dienstmeyden over bleef.

OMtrent die selve tijd gebeurden t' Antwerpen, dat sekere Burgers Vrouw, te markt gegaan zijnde, om winter-provisie aan Boter te kopen, haar door een Borse snijder 150. guldens wiert ontstolen, sy haar koopmanschap gedaan hebbende, tast na haar (doch mist het) geld, sy valt van schrik in onmacht en weder bekomende verlaat sy de gekopte Boter ende Boeren, lopende straat op straat neer, als een mijmerende Vrou die niet t' huys en dorf de komen. Dus komt sy endeling aan des Stats-Vest daar siet sy een kind schreyende in de Wieg sonder datter yemant omtrent of in't huys, was. Dit kint geeft sy, met de welke men meelijden behoort te hebben, selfs uyt beweging de borst. Terwijl sy dus het kint in de Wiech soocht komt den dief, die haar 't gelt ontstolen had, in huys lopen, smijtende een paxken in 't Bedstro, en zegt: Gy Hoere, ba zijdje noch hier, sie daar een Proefstuk van mijn huydige dach werk: En

loopt so weder ten huysc uyt, meynende dattet sijn Vrouw was die 't Kind soogde. Hy weg zijnde, staat dese Vrouw van die Wieg op, en tast onder 't stroo, daarse haar borse met 150. guld. vind, wendende sich terstond van daar, en verteld (t' huys komende) haar man den gantschen handel: Die verheugt, de Iustitie van dat huys kondschap dede, maar sy waren al op haar aankomst geweken.

*E*En School-jongen in 't Latijnse School hoorde sijn meester (die gelijker vele zijn, beter nog wat dienden School te gaan) seggen, dat alle woorden daar men by konde setten, ik, gy, sy, dat sulk een *Verbum* en geen *Nomen* waar. En vraagde daar op: *Stultus, est ne nomen, vel Verbum?* Den Schooljongen antwoorden, het is een *Verbum*. De Schoolmeester vraagde waarom? Den jongen seyde; om dat men seggen kan: Ik Nar gy Nar, hy Nar, Etc.

*L*And-Graaf Willem van Hessen, over land reysende met den Bisschop Daniël van Ments, soo wees die seekere Stad van verre aan den Land-Graaf, zeggende; Datse seer volkrijk, en vol groote Kloosters en Geestelyken was,

waar op de Land-Graaf antwoorde: ja het is een schone groote kase, indien maar daar in niet veel Wormen en Majen waren.

*E*En vermakelijke gast, de gewoonte hebbende andere Luyden kortzwojlig te antwoorden, seyde eenmaal tot een die hem vraagde wat nieuws in de Stad was, en hy daar uyt quam, dat vele dooden daar binnen waren, 't welk de anderen op nam voor Menschen van de Pest gestorven, maar desen had het gepast op het geslagte Beestiaal, dewijl het in October was. Andermaal voegde hy een fraay Man toe, gy zijt een dronken drinker; 't welk den anderen soo niet konnende opnemen, most men hem uytleggen dat ook de allermagtigste Dronken. Een Bontwerker, noemde hy een Vagebont: Een Kruyper, een Straat vaarder, een Vogelaar, een bedrieger: en een reddenaar van desolate Boedelen, een fenijnig Dier. Gevraagd zijnde wat Advocaten en Prokureurs waren, seyde: de Trommels en Trompetten van de Burgerlijken Oorloog. Wat jonge Docters in de Medicijnen: Onbedachte dootslagers. Wat de Thologi: Liefde-lose aanprellers van de lie-

de. Wat de Kramers, Vis en Vleyswijven, Roepster om gelt. Wat de Apoteekers: Binders en ontbinders van 't leven. Wat de Reysers: En aller doortrapste die de Son bescheen, dewijl sy by alle menschen quamen, in alle Herbergen t' huys waren, de kracht van 't gelt wisten, de meeste logens saayden, en water noch wint, noch tijt van 't jaar ontfangen.

De Hoverdye wort van de reden bespot.

*E*En Slaaf in Grieken beticht van een opgeblasen hoveerdig gemoet, schreef boven de Deure van zijn Woningsken: *Hier en komt geen quaat binnen.* Diogenes sulks siende, schreef daar onder: *Dan alleen den Heere deses Huys.*

Op een Dobbelaar die gevangen sat

*S*Eekere Dobbelaar schreef desen brief, van soo een inhoud; Vader geld, geld, de Duyvel geld, Vader geld, want ik ben gevangen. De Vader verwondert, also hy onlangs hem een groote wissel had over gemaakt, send hem dit antwoord; Soon, als gy 't hebt, soo telt, telt, telt het.

Een gaauw antwoord.

SEkere Snaak wierd gevragt hoe het quam, dat men de bedieninge en hooge Ampten niet aan sulke luyden en gaf, die in wijse wetenschappen en seekere bevindinge, andere te boven gingen, die aldus uytvoer: Het is een out gebruyk, dat men de zwaarste lasten op de Ezels, en niet op de menschen legt.

HEt was eens op een tijd, den Ontfanger van de gemeene middelen boude een Heerlijke plaats, en liet boven de deur tot een eer in goude letteren, dit na volgende stellen: *Segen baart nyd*, maar het stond niet lang, of dese Letteren wierden in een andere waarheyd bevestigd, die aldus luyd; dus doende raakt 't Land sijn geld quijd.

Al te haastig is quaat.

SEekere Huys-man in 't Land zijnde, moste, alsoo hy verre van de Stad was, dien avond noch daar binnen wesen eer de Poort toegaan sou; komt by een Boer, en vraagde hem of hy noch wel binnen soude kunnen komen, voor de Poorts toegank, de Boer seyde jaa, maar gy moet langzaam rijden; den anderen

meende dat hy de gek met hem scheerde, en dede contraie, gaf de Paarden de zweep, en dreefse voort soo seer als 't mogelijk was, tegen de steenen stiet het soo geweldig, dat het Rad in stukken brak (doen most hy buyten blijven) en had hy des Boers raad gedaan, hy hadde binnen geraakt, en doen verstond hy, dat langsame-spoede goed was.

Op een Kromtong.

SEekere Krom-tong komende op de beeste-markt, vraagde den Boer: *Combien la Vacque*, in plaats van *La Vachjen*: Mijn Koe antwoorde de Boer heeft geen kromme benen, maar groote vaak.

Bed-praatje.

SEeker Bruidegom by sijn Bruid de eerste nagt te bedde liggende, voer aldus uit: Liefste mach Lubberje eens in de wey gaan, daar sy aldus uyt voer; als 't u belieft kint: ik zal zeyde hy u, om dat gy soo volveerdig zijt nog twee dagen met vreemde laten, fluks voerse aldus uyt! Och, wat noot was 't dat dese nacht aldus passeert, sonder dat gy eens grasen zoude.

Een slecht Hoofd.

SEekere Jongman, verkeerende by een jonge Dochter, daar hy op 't laast soo vry met wierd, dat hy met haar eens begon te stoeyjen; hy van haar af zijnde, gaat sy voort na haar Speelnoot die sy dit in 't oor luystert: Sou ik wel in de kraam moeten, want ik heb met onse Buervreyer gestoeyt.

Een Droom.

EEn Jongman by sijn Confrater te bed zijnde begon geweldig te rasen, dat hy van een Harst at; den anderen niet slings, neemt verscheyden beenen, en smijdse over de kamer, en begint te kijven, doen hy wakker wiert, vraagde hem hoe dat hy met een hoer soo huys gehouden had van de nacht, en watse van de nacht gegeten hadden, dat de beenen soo over de kamer laagen? De anderen seyde, ik weet 'er niet van, ik heb gedroomt, sou ik de beenen al slaapende afgegeten hebben, men sou seggen dat het onmogelijk waar; het blijkt nochtans contrarie sey den anderen, want de beenen liggen daar noch van.

Een geschoren Boer

*E*En Boer, sittende om geschooren te worden, was seer ruyg, en alsoo de Meester wel wist, dat de Boeren door de bank wat vasthouders van 't geld zijn, en het meeste niet en geven, had den Boer niet gaarn geschooren; in 't wasschen draait de Meester het hoofd over sijn schouwer, met dese woorden Ik wilt niet doen: Die woorden soo een drie, vier maals herhaalt hebbende, vraagde den Boer, wat dat het te seggen was? den Meester voer aldus uyt: De Duyvel steekt my in, ik sal jou de keel af-snijden; de Boer dit hoorende, liep met een volle galop de deur uyt, met den doek om den hals, niet anders roepende, als de Barbier gaat met den Duyvel om.

Gekken en Kinderen, jokken dikwils ernstig.

*E*En Engelse Nar hoorende dat men in sijn Vader-land een Vleyshouwers Soon Kardinaal hadde gemaakt, seyde: God lof, ik hoop hy sal haast Paus werden, soo mogen wy in de Vasten ende alle verboden dagen Vleys eten: Want St. Peter als een Visscher heeft

verboden Vleys te eten, om dat men zijne Vis te dierder zoude verkopen: Maar dese Vleys-houwers Soon sal ook niet versuymen dat die van zijne Neeringe voordeel en profijt sullen mogen genieten.

Klucht van een Hof-Nar.

*E*En Hof-nar bad sijn Vorstin om by haar eens te slapen, wel seyde de Vorstin, wat wilt gy mijn geven? tien gulden sprak de Nar als gekkende neen, ik most meer hebben, de Nar opstaande van noch thien, tot soo lang dat het hondert gulden was, doe sey de Vorstin kom lang geld, de Nar begon te roepen, Heer schaft geld, schaft geld, geld, hier is een Hoer.

't Is kortlinks gebeurt.

*E*En Sleeper dwong sijn Paart te trekken, het geen (soo 't scheen) het Beest te zwaar was, waar op een die daar ontrent stont dus uyt voer? Men behoort de Sleepers een straf op te leggen, of selver voor de Slee te spannen, die de Paarden te veel op leggen, die hem dit weer toeschoot! Vrient, waar moey jy jouw me, ik verseeker dat u wijfs vromigheyd, en u gelt, en des

Beuls barmhertigheyd, en al waart gy horenbeest daar noch by, hy kan wel trekken.

Een groote Sot.

SEeker laat-dunkende Sot, stoste geweldig hier op dat een vermaart man hem op straat wijken most, fluks schoter een onder den hoop dit op uyt: dat geloof ik wel want het is redelijk dat men stootende Ossen en ongeschikte Ezels uyt den weg gaat.

Op een Speel-wagen, daar de luyden uyttrekken.

SEeker Speel-waagen rijdende na Ouwerkerk; onderwegen word 'er soo om tijt te winnen wat gelacchen; een schalk siende dat de luyden zouden uyt gaan, voer aldus uyt: Raat wat is dat, het gaat soo langzaam voort, tot dat 't in den drek valt, sy om geen arg denkende, seyden, wy gevent; 't woort en wasser niet uyt, of 't Rat schoot van de Waagen, sy vielen in de drek; Daar hebjet al seyde den Spreeuw, ik wiste wel dat het vallen most.

Tegens Sondag den 23. April, 1656.

WERD U E. ter Begraffenisse gebeden met het doode Lichaam van zalr. *PHLIP KLAAZ. van RYN* Burger tot *Honstaardyk*, Vryheer van *Asbergen*: Iachtmeester van Wijlen zijn Hoogheyt *Wilhelmus van Nassou: Prince van Orangien, &c.* En Voorsanger van den Eed'len *Quinkert*, in zijn leven gewesene Kelder-knegt van *Aart Jansz. de Priester*, en *Hendrik Louwritsz.* Bier-schaffers, Ordinaris loopende Buurmam van *Pieter de Keen*, Ligtmaker, en *Ian Lucasz Spithof*, Glasbreeker; Pothuis-bewaarder van *Koenraat de Schoe-lapper*; Dagelyksche Kalland van *Egbert Pietersz.* Arrakverkooper; Speciale Lagenoot van *Goossen Panvis*, Schouten-voerder; Konfrater van *Jan Poulisz.* Gouverneur van de Aschschuit? en Stads-roeper by nacht; Straat-veger van *Maria de Spuyster*; Rejoel-schoonmaker van *Abraham van de Riviere* Koopman; onbekende Kousijn van *Joost van Breen*, Zijde-schilder; Extraordinaris goede Vriend van al de Rotterdamsche Schippers,

Slepers, Bierdragers, en Collecteurs. Het lyk sal uytgedragen worden ten Huysse van dikke *Hendrik Louweritsz.* voornoemt, woonende op Fulpe Burgwal, in 't Spaans Laken: naast de mag're Zeeuw, by Sint Ians Kakhuis, regt over de *Jonge Kennis*, omtrent de Heerlykheid van Asbergen; ten twee uyren precijs, als Vriend (onbeschroomt) in Huys te komen.

Klucht van een Schoenmaaker.

*T*Ot Leyden quam een Man vol jockery in een Schoenmakers winkel hebbende de Meester gegroet: de Schoen-maaker nievers van wetende, als om sijn waar te verkopen, vraagt of hy yets begeerde? jaa seyde den Spreeuw, ik seek een paar die my passen, en gelijk de Schoen-maakers manier is, prijst die wakker, en trektse hem aan; wanneer nu den Spreeuw braaf gelaarst was, hoe braaf, antwoorde de Spreeuw soude op dese Laarsen een paar dubbelde gesoolde Schoenen passen; gevraagd zijnde, of hy die noch begeerde? antwoorde van jaa, die hem gegeven wierden: den Snaak prees de

Laarsen en ook de Schoenen: en de Schoenmaaker lachten in sijn vuyst, en hielp hem ook wat prijsen; Iaa hy verhoopte sijn Koopmanschap hier door dierder te verkoopen, om datse den koopper soo wel aanstond. Aldus koutende, waarens al wat vry tegen malkander geworden; doen seyde den Snaak ten lesten: segt eens ter goeder trouwe, is het u noyt gebeurt, dat gy yemand soo fijn met Laarsen en Schoenen tot het loopen toegemaakt had, gelijk gy my toegemaakt had, dat hy weg ging strijken, sonder te betalen? noyt seyde hy, oft u by avontuer gebeurde vraagde den Snaak den anderen: wat zoud gy doen? ik zoude hem nalopen seyde de Schoenmaaker. Doen seyde den Snaak; meent gy 't al, of maakt gy den Haan? Neen by loo, ik meent seyde den anderen, ik segt en ik meent ook en sal 't doen! ik sal 't eens bezoeken seyde den Snaak? Dat gaat u voor om de Schoenen, volgt soo gy kunt, en hy is voort met de vlucht gaan strijken: de Schoenmaaker was ook niet luy, tijd hem na sijn gat, soo veel als hy rekken kon, al roepende: Houd den dief, houd den dief. Als nu de lieden over al uyt qua-

men, soo heeft de Snaak terstond met dese boevery 't volk opgehouden, en al lacchende met een onbeschroomt voorhoofd wederom geroepen; niemand sla de hand aan ons beyden, goe Mannen om niet te beletten, 't is een wet spel van een Tonne-bier; daar mee is een yder stil blijven staan kijken, denkende dat het de Schoen-maaker uytschelmery versiert hadde, om den anderen voor by te loopen: De Schoen-maaker op 't laatst moe en mat zijnde van 't loopen, als hy niet meer en kost volgen, is al zwoegende en zwetende t' huys gekomen, Den Snaak heeft d' overhand gehouden: bedrieger ontliep den Schoen-maaker wel, maar den dief niet.

Bescheten Glase-maaker.

*E*En Iongen werkende tot een glasmaaker, droomde op een nacht dat hy onder de brug sat, en alsoo hy roerlijvig was, scheet een dunne rommel soo in 't bed; den Baas des morgens t' huys komende, had die nacht opgetrokken, was heel beschonken, gaat in de Iongens bed leggen, alsoo hem dat gereetst was, begon wat te woelen, kruypt rondom, valt of wentelt sich selven met

zijn lyf in die rommelstront, dat hy der deerlyk uytsag: wakker zijnde, wist niet in wat zuyker-vat zijn hoofd geweest had, roept de Meyt, en bid haar, of sy wouw hem schoon maaken, belovende haar een stuk geld, dat sy wilde die schant tegen zijn gebeuren en volk zwijgen.

Een Antwerps Priester, aardig bedrogen.

TOt Antwerpen is geschiet, een Priester had van zijn schuldenaars een matelijke Somme van penningen ontfangen, en dat silver geld, 't welk een schalk gemerkt hebbende, gaat stoutelyk by hem, en groet hem beleefdelyk, en zijn oogen staande op des Priesters tasse, die hy aan zijn riem droeg, en heel wel gevult was van penningen, seyt dat hy een bootschap voor zijn Heer Pastoor aangenomen had, dat hy t' Antwerpen een Nieuwe Tabbart sou kopen, biddende den Paap, dat hy hem voor deze reys soo veel vriendschap wilde doen en met hem gaan by de lieden die sulke dingen veel hadden, op dat hy die na de mate van zijn lijf wel zoude willen kopen; aangesien hem dogt dat de Prie-

ster ende den Pastoor van hoogte, dikte en langte seer wel over een quamen: de goede Heer geen achterdocht hebbende, is ligtelijk met hem gegaan. d' Eene Tabbaart aan den anderen wierde voorgehaalt, ende ten lesten is 'er een gevonden die Heer-oom seer net paste; De Verkooper prijstse, naa de maanier, seggende, datse niet beter aan het lijf geschildert mogt staan. Als den Bedrieger hem nu van vooren en achteren, en van alle zijden genoeg besien hadde, oordeelde datse over al wel zoude zijn, behalven voor, daar dachtse hem eer te kort te wesen. De Verkooper seyde, waarom op dat de koop immers mogt voort gaan, dat het des Tabbaarts schuld niet en was, maar dat het de hooge Tas dede, dat hy op die plaats een weynig korter was. Wat wil ik veel woorden maaken? hy legt de Tas af: d' ander kijken van vooren, het was doen weldoend'er de Tas af was, 't was wel, men keerden hem eens om, om te sien hoe 't achter gestelt was: terstond de Boef, die op schelmery uyt was, heeft den Tas gestreken en alsoo flux aan 't loopen gestelt. de Paap dat siende, is hem na gelooopen, soo gekapt als hy was, en de

Verkooper liep den Paap weer na zijn gat. den Verkooper riep hout den Paap: en den schalk die voor liep, riep al, keere den rasende Paap, en sy hebben hem alle geloofd, nademaalse de Paap zoo toegemaakt door 's Heeren straten sagen lopen. Somma alzo den ander in de weg was, is 't de Bedrieger ontkomen: Dien schelm, sey de Paap, was weerd dat men hem aan den hoogsten boom op hing die 'er is.

Niemand is geern bespot.

TE Heydelberg giet een klugtigen baas een ander, uyt zijn Venster, met een pot water over 't hoofd, Die daar over begost te vloeken. Desen stak zijn hoofd uyt de venster, en sey: Is het niet beter dat ik een ander begiete, en daar geen leet af heb, als dat ik hem my over 't hoofd werp, en gy om my lagt?

Heeft men geen reden, men neemtse.

Jeronimus Rhetus, Professor te Basel, wiert gevraagd, waarom hy soo een langen Baart droeg; antwoorde Om dat als ik dese lange grauwe hay-

ren voor my sie, ik gedenke, dat ik geen Vrouw, maar een Man ben, ende een out man, alsoo niet wijfachtig noch yets kints te bedrijven.

Geringe Luyden, seggen ook wel de waarheyd.

FRedrik, toegenaamt de Zeegbaar, Keur-Vorst aan den Rijn, op sekere tijd ter jacht gereden, stont met sijn Paart seer gevaarlijk op den top van een hoogen Steen-klip. Dit sag dan een out Wijf, niet wyt van daar eenig Hout rapende, en begost dapper te schelden en te vloeken, seggende: hebt gy geen anderen weg, hebt gy u selfs daar op gebracht, God breng u daar weder af. Hy dit roepen hoorende, rijd na haar toe, en vraagde haar of sy ook wist wie hy ware? en sey ja: waarom sy soo onmagtig tegens hem uytvoer.

Historie van Rapen

LOdovicus, de tweede van dien naam, Koning van Vranckryk: Die Koning ging dikwils ter Iagt, en alsoo hy by geval kennis gemaakt had by een Boer dat een goed en simpel man was?

by desen Boer keerde den Koning dikwils in, als hy van de Iacht quam; hy was eens seer hongerig en belust zijnde op Rapen, quam die by de Boer eten. Lodovicus weder na sijn Hof vertrokken zijnde, soo heeft de Boerin haar Man vermaant, dat hy de Koning, tot gedachtenisse van d' oude vriendschap eenige uytgelesen Rapen sou toesenden? De Boer hier in beangst, vreesde dat hy geen dank behalen sou, want de groote Heeren sulke diensten niet gedenken: somma, het Wif heeft'et gewonnen: hy treckt op reys met een schoon deel brave rapen: maar als de Boer op weg zijnde, kreeg hy groote lust tot de Rapen, die hy ook al te gaar tot op een na op at: Gekomen zijnde in de Sale daar de Koning sat, is terstont van de Koning gekent, die hem straks liet halen: De Boer heeft met een eenvoudig gelaat sijn gave vertoont, die de Koning met groote begeerte ontfangen heeft, en een Raats-Heer bevolen, dat hyse in des Konings kamer soude brengen, by al sijn Iuweelen, en heeft voort geboden, dat den Boer by hem sou blijven eeten, na de maaltijt heeft hy den Koning bedankt, den Koning

beval zijn Rente-meester, dat men hem eer hy weg ging, duysent Kronen soude tellen: hier van is 't gerucht haastig door 't hof geloopen, waar door een van zijn Edelen den Koning een brave Hengst schenkten, den Koning wel merkende dat hy door de miltheyt van de Boer angeprikkelt wiert, meende ook hier door soo een buyt te strijken: De Koning heeft sijn geschenk met een bly gelaat aangenomen: de schenker met soo een troost wech gaande, verwachtte een goede vereeringe, gelijk als den Boer. De Koning seyde, daar schiet mijn wat in, dat ik hem geven sal; roepende een van sijne Kamerlingen, luystert hem in, dat hy zoude uyt sijn kamer halen 't geen hy daar vinden zoude in eenen blaauwen sijden doek gewonden: de Raape wiert gebracht, alsoo bewonden alsse was, ende den Koning gegeven, en den Edelman met sijn eygen hand daar by, seggende dat hem docht het Paard wel geloont te zijn met soo kostelijke Kleynodie, dat hem duysend Kroonen gekost hadde. Den Edelman wech gegaan zijnde, heeft met groote begeerte den doek afgedaan, en die daar voor een kostelijk luweel meende te hebben,

heeft een geschrompelde verdorde raap gevonden. Den Edelman alsoo bedrogen zijnde heeft een yegelijk tot spot geweest.

Yet kluhtigs.

*T*Wee Nieu-getroude waren met makander eerse komen te trouwen, weg gelopen, alsoo 't houwelijk tegens haar Vaders sin was: 't geviel dat haar man haar eens willende toetsen, alsoose van haar Vader opgetrokken wiert, hem getrouw bleef, veynst een koorts te hebben, en heel siek te zijn. sijn vrouw was soo begaan met hem, datse haar fulpen Iak nam, en hem omme deed, met dese woorden; Och Hartie, jey most nu niet sterven. De Man was hier door met sulken yver ontsteken: dat hy dit gaat vertellen waar hy komt; maar een schoot'er dit op toe; Mijn lieve Bloed, gy mogt wel willen dat gy haar niet getrou had, want gy sult u vingeren aan haar goet niet blaauw tellen, en als gy nu met kak-hielen loopt, wie sal u dan, als gy de koorts hebt, het fulpen Iak van bont omhangen?

Lutriaanse siekte.

*E*En slechte Hoogduytsche bruyer in Italiën wesende, wierd naa geroepen dat hy een Lutheraan was: hy vraagde een Priester wat dat te seggen was; want in der waarheyt hy en wist het niet, die hem seyde, dat, die daar mede besmet waren, erger hadden, dat ofse Lazary ofte de Pest hadden, ende dat het een Peste selve was. Hy op een tijd siek wesende, sond sijn water aan een Medicijn, en liet vragen, of hy ook sien kon, of hy besmet was van een Lutheraan te zijn.

Op een eenvoudige Quidam.

*S*lende een groote schilderije, daar Moses met een grote grijse baard in stond, gelijk het gemeenlijk geschildert word, houdende de Wet in sijn handen, met dit op-schrift Exod. xx. meende dat Exod. de naam was, en xx. den ouderdom, en seyde; Siet daar een brave grijsaart van xx. jaar

Op een Leugenaar.

*E*En die hoorde seggen, dat seeker Persoon, by manier van spreken,

soo een grooten Leugenaar was, dat selfs de waarheit, als hy sprak, in sijn mond leugen wierd. 't Is dan goet (seyde den andere) dat hy geen Priester of Voor-leser is, op dat hy het Euangely niet lese.

Eenvoudige Vryer.

ALs hy een lange wyl met sekere Iuffrou had wesen wandelen, t' huys komende, vraage een van sijn kennis, wat hy soets tegen de Iuffrou gepraat hadde. Ik wachte mijn wel tegens haar yets te vertellen zeyde hy, want zy ging benevens my bijzonder een woord te spreken.

Elk meent dat sijn Uyl een Valk is.

ZEeker Man hadde, op aanraden van een oude Vrouw, een huys gekogt, het welk bouw-vallig was. Het gebeurde dat de ouden, verselschapt met de Koopers Vrou, het huis quamen besien: de oude begon al 't gene sy sag, te prysen, schoon het geen prijzen waardig en was t' elkens met dese woorden; *Wel Hilletje dat is mooy*. Van beneden gaande na bo-

ven toe, eyndelijk komende op een Kelder-kamer, en sprekende al weder: *Wel Hilletje dat is mooy*: Mils valt de Pijp van het Secreet met een groot gedruys in, soo dat sy van het spatten der verteerde kosten lustig om de ooren kreeg: seekeren gaauwen Baas daar ontrent zijnde, ende dat onnoodig prijsen verveelende, scheyde al lacchende van de bestruyfde met dit seggen; *Hilletje dat is mooy*.

't Is aan niemands Neus te sien.

PAulus Eberus een Godgeleerde toen hy hoorde dat Melanthon over de vruchtbaarheid van sijn Vrouw sich verwonderde, en gesezt had: *Hoe timmert dese kleyne swakke en blode man soo veel kinders?* Soo schreef hy hem wederom: *Dat de slimste Timmerluy de meeste spaanders maakten,*

Sotte stem, maar wyse woorden.

PHilips, Mark Graaf van Badens Makgek, hoorende dat men raatslaagde, of het sijn lande dienstelijk waar de Ioden in te nemen, soo seyde

hy, Mijn Heer mag de Ioden wel inroepen, soo hebben wy alle soorten van Religien in onse Landen, behalvens de Christelyke.

Wel genomen, wel gesproken.

ALs Wigo, de wildschut van Koning Rolfonis, van Denemarken, een gouden Armbant kreeg tot een vereeringe, band hy die aan sijn regter hant, en verbergde daar tegens sijn linken hand op de rugge. Als den Koning vraagde waarom hy sulks dede? Seyde hy: Mijn linker hand schaamt sich van armoede, soo datze haar om den rykdom der rechter niet en dorfde laten sien. Aldus heeft hy met dese geestigheyd nog een gulden Armbant gekregen.

Godloose bespotten veel haar zelfs.

INarius was in sijnen tyd Bisschop, Outsten, ofte Ouderling van Chalcedonien: Van enkel ouderdom wiert hy by na geheel blind: Te Constantinopolen wonende, wiert hy van den verloochende woonende, Keyser Iu-

liaan dikmaal bespot, en onder andere voornamenlijk eens met dese woorden: *Ey Inare, bid uwen Galileer*, (alsoo noemden die goddelose den Soone Gods onsen Zaligmaker,) *op dat hy u 't gesicht weder geve*. Waar op Inarius hem soetvloeyende antwoordt: *Ik danke mynen God dat hy my 't gesicht onthoud, om dat ik u onsalig mensch niet en soude sien*.

Goddeloose gedachten der Koningen, zyn voor God verfoeyelyk.

KOning William de 2. van Engegelant, was soo lichtvaardig in de Religie, dat hy alles dede om te gebieden en rijkdommen te vergaderen, voorwaar een gebrek waar van de kinderen deser Werelt vol zijn, en nu de heerschappye in hebben. Desen Koning om penningen te vinden, beschuldigde op een tijt vijftig Edellieden, dat sy sijns Majesteyt Ree-bokken hadden gejaagt een gedoot: de welke sulks ontkende, zijn daarom gecondemneert tot den proef des Vuys, 't welk zy door een wonderlijke beschikkinge Gods ontquamen, sonder beschadigt te wor-

den, waar over den Koning sich selfs met hoop van de goederen deser Edelluyden te confispueren, getroetelt hebbende, in groote toornigheyt seyde: *Is God rechtvaardig dat hy sulx toe laat, het mach wel, maar ik geloove het niet.*

Een Kouse-versoolder tot Koning verkoren.

't *Is* een twijffelachtige saak yets door de Fortuyn te zoeken, het geen in dese History blijkt, soo men 't aannemen mag waar te zijn geschiet: (is 't een fabel, daar zijnder veel meer ondertusschen gelooft) doch neemt de patientie dit te lesen. Daar was een Kous-versoolder, sittende op sijn tafel, en soo hy niet veel werk hadde, schelt daar op een Appel, ende laat de schel van die op de Tafel liggen; hy maakt een Vliege-slager, en alsoder Vliegen op de Appel-schel quamen om die af te keeren, slaater in een slag net seeven te gelijk; springt van Tafel, bekennde dit voor een Romeyns stuk, denkt noch hier door een groot Man te worden, verkoopt alwat hy heeft, en laater een Cier Schild van maken, en lieter op

setten: *Ik heet Hans onversaagt, ik slaa der seven met een slag*; Trekt in een verre Lant, daar de Koning meester was, bind dit Schild op sijn borst, en gaat achter 's Konings Paleys tegen een hoogen Heuvel aan leggen, daar hy wist dat de Koning gewoon was ordinaris heen te sien, also de Son sterk scheen, en wist de Koning niet watter so blikerde, send terstond een Edelman derwaarts, hy by hem komende wierd vervaart in 't lesen; *Ik heet hans onversaagt, ik slader seven met een slag*; gaat wederom, verhaalt den Koning dit voorgaande, die terstond twee a drie Compagnie Soldaten daar henen sond om hem Wakker te maaken, en met een beleeft onthaal ten Hove te geleyden, met sodanig respect, als sodanige Cavailiers toekomt. Sy trekken met 's Konings bevel henen, by hem komende, en dorste hem, of niemant en wou de eerste wesen om hem aan te spreken, maar een uyt den hoop was soo stout, dat hy een piek nam, en stiet hem tegen de Sool van sijn Schoen, springt op met groote kracht; sy vallen op haar knien, en bidden hem hy beliefde eens by de Koning te komen, het welk

geschieden, by den Koning zijnde, was hy in een groot aansien: Ondertusschen word hem voorgehouden, hy kon 's Konings Swaager worden, maar daar waaren drie zwaare dingen te doen, die most hy voor den Koning uytwerken: Voor eerst wasser een wild Verken, dat veel quaad dede, en niemant vangen kon. Ten tweeden warender drie Reusen, die 't in het Bosch des Konings soo onvry maakten, datter niemand door kon reysen, of was een dood man. Ten derden warender ettelijke duysend vremde volkeren in het Land gevallen; en so 't scheen, stond het Rijk in groot perijkel. Dit neemt hy aan om uyt te voeren, word den weg aangewesen, daar 't wild Varken was, gaat met een couragie uyt het Hof, hy was qualijk soo ver dat hy 't Varken hoorde, of wenste hem weer op sijn Snijders-tafel; het Varken quam met sulken furie op hem aanloopen, dat hy naa een goed heen komen sag, siet een varvallen Kapel, vlucht daar in, het Varken hem naa, hy met een vaart, vligt door het venster over de muer, ende haalt de deur van de Kapel toe, doen was 't Varken vast; en komt by den

Koning die hem vraagt, hoe hy 't Varken gevangen had, voer aldus uyt: Ik greep het met groote kragt by de hayren of borstelen, en wierp hem in de Kapel, en ik hebt niet willen dooden, om u voor een present te vereeren: grote vreugt wasser in 't Hof; gaat na de Reusen, en tot een geluk vond haar slapende, neemt sijn sak, vult die met steenen, klimt op eenen hoogen boom, goyt de eenen, die meende dat het den anderen deed, begint te kijken, hy sou sijn goyen laten, of hy sou hem voor sijn ooren bruyen; den tweden word ook gegoyt, begint te sacramenten: De derde word met het selfde onthaalt, staat op, en trekt sijn degen, vliegt den anderen aan; een steekt hem dat hy doot ter aarden valt; begint met den anderen ook, en door het lang worstelen, vallen beyde ter aarde van vermoeytheyt; hy sijn kans siende, komt af en neemt van die dood was sijn rappier, en steekt die alle beide dood, en houtse de kop af, gaat of weder na 't Hof: den Koning vraagde hem of het bestelt was antwoorde ja; die hem voorder vraagde, hoe hy 't bestelt had, voer aldus uyt. Ik nam den eenen by sijne

beenen, en ik sloeger den anderen mee dat hy dood ter aarden viel, en den anderen heb ik met de selfste munte betaalt, en die ik by de beenen had, half dood zijnde, smeed ik met sulken kracht tegen een boom, dat den boom wel ses voet uyt de aard vloog. De vreugt was uytermaten, en men hielt hem voor de grooste in 't Hof; Hy maakte hem wederom reed, en den Adel van 't Hof met hem, en daar toe een braaf Heyrleger, daar hy Overste van sou zijn, sijn afscheyd genomen hebbende; gaat tot het derde stuk werks, laat het Leger marcheeren, en hy volgt te Paart, en alsoo hy noyt op een Paart gereden hadde, wist hem qualijk in postuer te houden: Gekomen zijnde op de plaats daar de vyand was, laat het Leger in bataille stellen! hem wierd geboodschapt dat het gedaan was, wist niet hoe hy 't Paard sou wenden, trekt aan 't verkeerde Toom, en geeft het Paard de Spooren, dat het met een volle galop na de vyand reed, en alsoo hy de Toom van 't Paard niet vast en hielt, greep onderwegen een houte Kruys dat onder afbrak, en hielt het soo vast in den arm: den vyand hem siende,

meende dat het den Duyvel was, begonden te vluchten, en die 't niet ontkomen en kosten verdronken; staken hare Schepen van de Wal af, en voeren so wech; hy quam met den zegen wederom by zijn Adeldom en 't heele Leger, die hy zijn Victorie verhaalde, en hoe de vyand geslagen was geheel in routen. Hy komt by den Koning, verhaalt zijn Victorie, die hem bedankten. Voort doet hy hem uyt-roepen voor navolger en Nasaat tot de Kroon. Den Trouw-dag vast gestelt zijnde, maaken daar toe groote preperatie: Den Trouw gehouden hebbende, was hy in groot aansien, en altijd naast den Koning. 't Geviel dat den Kous-versoolder meest alle nachten droomde, dat hy noch op zijn Tafel sat, en altijd relde; Lustig Jongen, lustig, noch een paar te versoolen, dan sult gy heylig avont hebben: lustig, lustig. De Dochter wiert vervaart, meenende dat den Duyvel in hem was, om dat hy soo relde, van lustig, lustig, klaagt het haar Vader, dat hy haar een Kous-versoolder gegeven had, en geen Heer van Staat: De Vader besluit een Compagnie Soldaten twee a drie by zijn slaap-plaats te-

leggen, en soo 't weer gebeurde, hem gevangen te nemen, of te dooden. Hy word hier van gewaarschouwt, te bed zijnde, vaart aldus uyt; Ik heb een wild Swijn overwonnen, ik hebber drie Reusen gedood, ik heb een Leger van hondert duysend mannen verslagen, en van dese nacht salder noch twee a drie Compagnien Soldaten aan. Hy uyt het bed en naar haar, gaat met groote kracht; sy hem horende, vielen over hol over bol van boven neer, die dood bleven, en armen en beenen verloren hadden waren in groot getal, en die 't ontlieden, brochten den Koning sulken boodschap, die aldus uytvoer: Mijn Dochter behoort wijser te wesen, datse sulken grooten Cavillier soo sal affronteeren, ondertusschen den Koning siek zijnde, sterft: laat hem tot Nasaat van de Kroon, die den Kousversoolder aanneemt, en heeft sijn Rijk lange Iaren in rust geregeert, en is eyndelijk den weg van alle Vleesch gegaan.

Als twee vechten om een been, de darde krygt 'et ligt alleen.

Willem de tweede: Koning van Engellant, was het Rijk en 't volk te dapper met Schattingen bezwarenden: Hy boude allereerst Westmunster, door de boeten van verklikkers. 't Gebeurden eens datter een Abdije ledig was, die hy gemeenlijk om gelt verkocht: Twee Moniken vryden den Koning elk om 't heftigst om daar van Abt te worden, beloovende groote sommen, de een de ander voor by biedende: Den Koning om siende, sag noch een Monik staande van verre, desen vraagde zijn Majesteyt, wat hy geven wilden om Abt te wesen; Hy antwoorde, dat hy niets en had om te geven, doch soo hy yets hadde, woude hy yets geven: Wel seyde den Koning, gy hebt eerlijk gesproken, en zijt dese plaats waardiger als eene van dese twee: En maakten hem alsoo Abt voor niemendallen.

Bedrogen Appel-teeft.

*H*Et gebeurden tot Antwerpen, dat een Jonge gaande sachjes voorby een Koopmans deur, daar Appelen, Peeren, Rosijnen en diergelijke snaren

te koop stonden, op deese waaren stond te speculeeren. De Koopvrouwe, sitte daar mede voor de deur, en siende den Iongen staaren op de vijgen, vraagden hem of hy vygen wilde hebben? de Iongen seyde Iaa; de Vrouw vraagde voort, hoe veel sal ik u weegen, weegt my, seyde hy, een half pont: seer wel seyde sy, en doese gewogen waren, storte syse den Iongen in sijn hoed? en terwijl de Vrouw haar ommekeerden om de schalen wech te hangen, trok de Ionge op de gang, al etende: de Vrou siende dat de Ionge sonder te betalen deur gegaan was, volgt hem al schreeuwende naa, en by hem komende, wilde sy de vijgen betaalt hebben: die hy wel half op hadde: Wel, seyde de Ionge, gy vraagdet my, of ikse hebben wilde, maar ik hebse niet gekocht, en alle de ommestanders begosten te lacchen en gaven de Ionge gelijk, soo dat de Vrouwe sonder geld weer heenen most gaan.

Een Pots.

EEn Ionge Hoeren-voogt had verscheyden eerlijke Dochters onteert, word gevangen, en voor den Raad gebracht zijnde, bekende hy alles; den

Schryver hem dreygende om hem te doen pijnigen, alsoo hy nog meer wou weten, fluks voer den gast aldus uit: Wel wilt gy 't alles weten, u Huisvrouw isser mee onder gerekent, fluks liet den Schryver de Pen vallen; de Heeren begonden te lacchen, seyden gaat henen gy hebt hem wel betaalt.

Yet geestigs.

EEn Inge Vrouw in de Kraam gekomen zynde, hoorende dat de Buren geweldig riepen, dat het kind sijn Vader soo geleek, alsser oyt een kind ter werelt doen mocht: dus de Vrouw met een verbaastheyt uyt voer: Heeft het ook een geschooren Kruyn beklappende alsoo haar eygen misdryf.

Menniste fijnigheyd.

DRie Menniste buyten Haarlem, met een roey-Schuytje uyt roeyen zynde, komen by een Tol-hek, daar sy wierden aangeropen om Tol te geven; en also 't vroeg was, riepen sy, als wy wederom komen, de Longen die haar riep, dogt dit sal voor my een buyten-kansie wesen, ik sal 't gelt gevoegelijk op steken; sy wederom komende,

roept haar weder; sy quamen aan land de Mennisten seggen tegen den Iongen, geeft ons een Musje Brandewijn: Den Iongen in de kelder gaande, alsoo die aan de straat was, so volgt hem een van dese Broeders van achteren tot aan de kelder, alsoo de Iongen daar al pruttelende henen ging; so dat hy hem hoorde seggen, en overleggen, of hy 't gelt van haar sou opsteeken voor hem, of sijn volk geven; den Broeder loopt haastig by sijne Confraters, en verhaalt dit voorgaande; waar op sy besluyten, den Iongen geen gelt te sullen geven, oordeelden dat sy de oorsaak van des Iongens verderf souden wesen, alsoo der niemant op was, liever weg te gaan, het geen geschieden; Maar een van de Broeders in plaats van geld, streek sijn broek af, en scheet een brave hoop voor de kelder; daar hebje wat warmes, antwoorde de Mennist, om ons behoefje geen dief te worden.

Ronde belydenisse.

*E*En Advocaat (van grote naam en beleyd) sich van sijn voorgaande sonden beterende, besloot een geestelijk leven te leyden, begeeft sich deswegen in

een Klooster. Als nu den Oversten van dat Convent somwijlen ook wat ten Hoof met Pachters van de luyden had te doen, en van sommige met hardigheyt hare Lant huren invorderden soo gebruykten hy daar tot onsen bekeerde Advocaat: Maar wat devoir de selve dede, hy verloor alle saaken tot schade van 't Klooster, waar door hem den Abt bestrafte, en met een vraagde, hoe hy te vooren alle processen winnende, tot sijn wereltlijke voordeel, nu alle saken verloor voor het Geestelijke Collegie, daar hy een Lit van was: dat is (seyde den Advocaat) om dat ik te voren my behelpende met liegen en bedriegen, nu daar een afkeer van hebbende, geen partyen weet t'overwinnen, maar wil liever lijden het quaat van andere, als selfs quaad doen.

Alle gastmalen hebben hare bysondere fraayigheyt.

EEn Koopman uyt Toscanen, ten tijt van Paus Pius de II. te Corsignano, die hy van kinds beenen af gekent hadde, en om gemakelijker by hem gehoord te krijgen, noodden en onthaalden hy eenen M. Goro, eersteling

van 't Hof: die in sijn huys leydende, vertoonde hy alder eerst boven de deure van sijn keuken des Paus waapen, dat hy daar expres hadde doen plaatsen: Daar na als men de handen zoude wasschen, hielt hy de keers geheel bezijden, ende sijn kleed veranderende, trok haastelijk tegens de tijd van 't jaar een langen Winter-rok aan, met bont en eenige Castoren gevult, daar van geen 4 stukjes goed waren: Aan tafel sittende, bracht men eerst op twee wilde Vogels, sonder doop of wijn, en waaren koud, en geheel in hun vederen, zijnde alleen de bekken en pootjes gebrooken, welke de Voor snijder quam, tot voldoeninge van noch wonderlijker bottigheyt, de veeren uyttrekken, en over de Tafel sprepen. Na desen wierde gebracht een schotel met Ys, in het welke stonden gemaakt de waapenen van den Paus en M. Goro, in plaatse van (gelijk men te Venetien gewoon is) sulcx van Suyker, Confituren, Melk en Zafferaan &c. op te dissen: Selfs het Banket was van groene Blaren, van qualijke riekende Vernis, en stinkende stoffen soodanig toe gemaakt, dat niet alleen den genoode, maar ook selfs den nooder et-

telijke dagen, daar van 't hoofd seer dede. *Ut schipsit Petr. Matir Mediolanensis.*

Yet voorgevallen op een Gastmaal.

EEn Priester hebbende eens op een tijt Gasten genoot, d' een en d' ander Cornuyten die hem by avontuyr ontmoeten; t' huys gekomen zijnde, heeft een koude haart, en niet een penning in zijn buydel gevonden, het welk hy niet ongewoon en was: daar was goet raat dier, ten laasten is hy stilzwijgende gegaan in de kooiken van de Lombaart, daar hy groot mede was, overmits hy daar dik mede te doen had: 't Iong wijf eens uytgegaan zijnde, heeft hy heymelijk een kopere pot met vleys dat al gekookt was, van de haart genomen, en onder zijn Tabbaart t' huys gebracht hebbende, heeft die zijn Dienst-meyt gegeven, haar bevelende datse de Huspot straks in een aarden pot sou over-gieten, en des Woekenaars pot haastig scheuren tot datse heel schoon was, dat gedaan zijnde, geeft hy de pot zijn Iongen dat hy daar in de Lombaart een Daalder op halen sou, en dat hy een Ceeltje sou

nemen, dat hy sulken pot ontfangen had; de Woekenaar niet kennende sijn pot, mits datse gescheurt was, ontfangt het pand, en geeft hem 't geld, en om dat geld liet hy den Iongen Wijn koopen, also wierd de Tafel gestoffeert. Doen men de Maaltijt in de Lombaart houden sou, was de pot en spijs weg genomen; de Kok kijven hoorende, seyde dat daar niemant in de kooiken geweest was dan de Priester, en wie sou sulks vermoeden van een Priester: somma de Meyt gaat tot den Priester om te sien of daar de pot was, maar daar was pot noch pots kind, sy woude perfors de pot van hem hebben nademaal hy alleen in de kooiken geweest was; hy belijden ten laatsten dat hy de pot geleent had, maar dat hyse weder t' huys gesonden had, daar hyse geleent had, als d' ander missaakte is de kijvagine seer groot geworden; de Priester tot getuygenisse toegenomen hebbende: siet doch hoe periculeus dat het nu ter tijt is, met yemand sonder schrift te handelen: men soude my by na wel van dievery beschuldigen, en had ik geen Ceeltje van des Lombaarts eygen hand, met een heeft hy het Ceeltje getoont, doen is

de boevery uytgekomen, en de fabel is heel geneugelijk door de Stad verspreyt, dat op sijn eygen pot geld gegeven had; fluks waren al de lieden sulke boevery den Lombart toegedaan, die ook gemeen andere bedriegen.

Al te groote vrees, is geen kleyne zotheyd.

*E*En Gesant te Scheep na Asia afgesonden, als hy, daar gearriveert, uyt 't Schip trat, vraagde men hem: Oft hy niet en hadde gevreesst te vergaan, en van de Visschen opgeslokt te werden? Wat seyde hy, zoude ik de Visschen vresen, daar ikker soo vele gegeten hebbe.

Och of de menschen hare doling kenden.

*E*En Sterre-kijker op de Markt te Athenen speculerende op een bort daar veele Sterren opgeschildert waren, en de selve noemende, seggende onder ander, dit zijn dwalende Sterren: Diogenes, dit horende, seyde: goede Vrient, gy moet niet jokken, die Sterren dwalende niet, maar dese (wijsende op de Omme-standers) dwalen.

De opinien regeeren de Wereld.

TE Keulen woonden een braaf Schilder, maar een quist-goet, en Wijnsuuper, soo arm als een Mier: Dese had diverse Christi Beelden geschildert, ruylende de selve voor Vette Hoenderen, wilde liever de selve alsoo verhandelen, en schade doen, als profijt, met die te verkoopen: Als men hem vraagde, waarom hy sulks dede, antwoorde hy; Wilt gy mijn in plaats van een Christen een Iode maken.

De veranderlykheyd is wel goed in spiесе, maar niet in Vrouwen.

EEn Princesse, van haaren Man veracht zijnde, om dat hy geen kinderen by haar kreeg, dulde dat haar Man met toelating des Paus, weder een andere Vrouw trouden: Maar alsoo het hem daar ook niet wel mede ging, trachte hy weder by sijn eerste Princesse te komen, ende sond haar een schoon nieu kleed tot een Nieuw-jaer. Maar sy scheurden het kleet in tweek, sond hem het bovenste ende hield het onderste, met

dese boodschap; *Dat sy hem van de gunste bedankte. Hy mogt dit bovenste deel bewaren, sy wilde Sorge voor het onderste dragen, ende dat bewaren soo lang sy leefde.*

Blindheyt is veelderley.

SEkere oude Matrone in de Kermis-kramen gaande, sag in eenige Spiegels, daar te koop staande, haar meerder-jarige, onbehaaglijke en gefronste Tronie. Sy dus staande te kijken, vraagt haar den Kramer, Moeder schort'er een Spiegel? Wat, seyde sy, zou ik met een Spiegel doen? sy zijn verflenst: men maakten in mijn jeugt al veel helderder glaasen, daar d' aangesigten schoonder van vel, en blijder van gelaat in stonden.

Men moet sich voor Boereslagen wachten.

IN Londen komt eenen Boer uyt Wallis, met vermaak alle de straten, Winkels en yeders doen aanschouwende. Ende gelijk Londen volk-rijk is, hadde hy wel opgemerkt dat yder yets dese of te koop hield tot sijn onderhoud: maar hy bleef staan, toen hy, by West-num-

ster, een winkel sag, daar men niet en arbeyde, noch ook yets verkocht: alleen sag hy boven de deure dese woorden geschildert.

NOTARIS PUBLICUS.

Hy sag ook wel een Man bezijden de winkel in een Comptoir sitten schrijven, en boven sijn hoofd veele sakkén hangen en papieren leggen, dan hy en konde sulks niet begrijpen, trat deswegen toe, sijn armen over d' onderdeur leggende, vraagde den Man die in 't Comptoir sat en schreef; *Mijn vrient verkoopt men toch hier?* Den Notaris wel denkende dat dese eenen onnoselen bloed was, antwoorde met gallige haastigheyd; *Men verkoopt hier niet als Plompaarts en Botterikken.* De Boer met dese antwoorde uyt tredende, bedacht sich een weynig, en weder tot de voorgaande deur keerende, riep hy de Notarius toe; *Mijn Heer, gy hebt goede neering, want gy hebt op een na uyt verkocht.*

Schoonheyd en reden, selden by een.

EEn out Wijf siende dat den Keyser Iovianus seer grof en vet van Li-

chaam, ende zwaar van Hooft was, seyde: O! onsterflijke Goden, hoe zwaarlijvig is de Sotheyt.

Vinken plukken wel de Princen, maar sy worden van een yder geplukt.

KOning Alphonsus uyt Sicilien te Scheep vertrekkende, sag de Vogelen zijne Galey navolgen, om dat de Roeijers haar somtijts wat Boort in Zee toe wierpen; het welk als het op hielt, de voorsz. Vogelen weder dede vertrekken. Alsoo, seyde hy, zijn de Panlikkers, Hovelingen, en Ionkertjes, met hunne lichte Papegaays-veeren en lintjes en strikjes omtrent mijn Hof, daar sy zwermen en vliegen, soo lang sy vrye Tafel hebben! maar dat ophoudende, verlaten sy my, en verselschappen my op hare kosten om haar noot, niet tot mijnen dienst, &c.

Die aan de weg timmert, heeft veel opspraak.

EEn Burger te Amsterdam had zijn Huys van buyten seer fraay laten

vercieren, en beschilderen: Een vreemt Heer daar voor by komende, besag dat naukeurelijk, soo dat eener vraagde, wat hem daar van dachte? 't Is hups seyde hy, maar ten behaagt my niet. Men vraagde waarom? Om dat, seyde hy, onaangesien al sijn gedane onkosten, hy op de straat uyt zijn Huys moet komen, als hy dese zijne gemaakte moyigheyd sien wil.

Men blijft, in schertsery, zelden elkander schuldig.

WAnneer seekere Soldaat ter Herberge aan de Tafel was gekomen, daar ook veel Koopluyden waren die dese Lands-knecht niet geern by hun hadden, dachten sy hem te beschamen, om hem van Tafel af te dringen: Zy, siende datter een Lepel te kort was, om eenige sopkens te eten, grijpen in haast yder een Lepel, seggende: 't zy een boef die geen lepel heeft, 't welk den Soldaat siende, en dat hy te kort quam, maakte terstont een Lepel van een stuk Broot, daar hy soo vroom mede roeyden als sy met hare Lepels. De sopkens nu op zijnde, seyde den Sol-

daat: Een boef die sijn lepel niet op en eet. Doen sagen de koopluysden op malkander; en noch meer, als terstont daar aan een Schotel met Vogels, daar in 't midden een Snip lag, opgedischt wiert, doe nam hy den Snip, seggende: Ik sie wel 't is hier de Man een Vogel. De koopluysden hadden niet veel te seggen, dan namen een kroes met Wijn, en dachten hem weder een pots te speelen: stellen dan den Beker in, met dese woorden: Het zoude geen eerlijk Man zijn, die de Wijn in 't drinken zoude vuyl maaken. Dit deden sy om dat den Soldaat eenen vuylen Verkens baart hadde als het sijn beurt viel, dronk hy den Kroes soo schoon uyt, dat 'er geen Mugge sijn dorst in zoude verzadigt hebben. Siet, seyde hy, of ik den wijn ofte u getroubleert hebbe.

Over dese klagen selfs de Boeren.

*E*Een Dorp-schoolmeester zoude dese Latijnsche woorden uytleggen; *Dant duo bos, inpos, compos, custosque, sacerdos*. De explicatie maakten hy aldus; *Impos* de Boeren, *dant* geven,

duo bos twee Ossen, *Sacerdos* den Priester, *Compos* den Compost, *Custos* den Koster. Als men hem beschuldigde, dattet Uurwerck vals was (en sijn stelling op het selve niet en docht. Antwoorde hy: den Son mach wijken van haar loop maar ik van de mijne nimmermeer. Hy wilde seggen, van sijne onverstant.

De domme trekken allerstijfst hunne streng.

SEeker Student van goede onnoselheyd (doch los van sinnen) by Melanthon komende, begeerde van hem Magister Artium gemaakt te zijn. Melanthon, wel siende dat hy 't niet weerdig was, sloeg het hem drymaal af. Den Student valt op sijn knyen, en bid Melanthon heftiger als vooren, met dese woorden: *Per Misericordiam Dei*, sulks dat als het Melanthon niet langer en wiste te weygeren, seyde hy; *Wilt gy dan immers gepromoveert zijn, soo zijt dan Magister Misericordiae*. Welken tijtel hy sijn leven lang behielt.

De plaatse en neemt geen sterven wech.

SEeker Vriese Boer vraagde een van sijne Lands-lieden dat een Schipper was, waar zijn Vader gestorven was; Een ander seyde, hy ware verdroncken. En u Groot-vader, herhaalde den Boer? Al mede verdronken, seyde den Zeeman, en noch een van mijne Broeders. Soo verwondert my, sey den Boer, hoe gy noch durft op 't water varen. Vrientje seyde de Schipper, u Ouders en Broeders, waar zijn die gebleven? Op hun Bedde gestorven, en in de aarde begraven, antwoorde den Boer. Kammeraat, seyde den anderen, soo verwondert het my mede, dat gy op een Bedde durft slapen, ende over de Aarde gaan, dewijl sy u Voor-ouders ingeslokt hebben. Wat my belangt, ik geloove dat de Zee ten jongsten dage soo wel hare dooden, als het Land opgeven sal.

Dus prediken de Keyzers, voor de Geestelijke.

Als Keyser Karel de V. eenen Rijks-dag tot Mentz hadde aangestelt, seyde hy tegens den Paus Nunctus Canabz; Mijn Heer, onse Vader heeft u wel in Duytschland gesonden, om de Kerken te reformeeren: maar gy doet niet als geld daar uyt te lichten, en wech te voeren. Aldus reformeerde de Keyser den Reformateur. Cuno de Graaf van Valkensteyn stond daar by, ende een Canonijk van Mentz, die een kostelijken hoed op hadde, van goud ende silver gestikt. Soo nam hem den Keyser den selven af, ende settede die op zijn Hooft, en seyde: Ben ik nu met Cunoos Hoed een Soldaat, oft een Geestelijk man gelijkende? Aldus keerde den Keyser hem na Gercloo, den Bisschop van Mentz., ende zeyde! Heer Bisschop ik gebiede op alle gehoorsaamheyd en trouwe, daar mede gy aan my gebonden zijt, dat gy uwe Geestelijkheid reformeert, en het misbruyk in kleedingen, Schoenen, Hoeden, in haar gantsche leven afschaft, ofte be-

neemt, haare prebrenden, indien sy 't nalaten, en wijst de penningen in onse Rekenkamer, om datse te beter aangelegt worden.

Getuygenisse van een Waal.

EEn seeker Waal, twee Jonge lieden beschuldigt hebbende, dat hyse t' samen op het Hoy gevonden hadde, en datse daar een kunsien souden gespeelt hebben. Hy daar over voor de Magistraat ontboden zijnde, om reden van wetenschap te geven, gaf tot antwoord; Mijn Heer ik hebse hoor seg, Ian gy ben dronk, steek op jou stronk, gy geef geen vonk, jou kan niet doen: De Heeren begonden te lacchen, en lieten hem gaan.

Van een Dief die hangen sou.

HEt is gebeurt dat eenige Dieven gecondemneert waren om gehangen te worden, en alsoo 't een gebruyk is datse als dan een goede maaltijt hebben, datse over maaltijt saten, en haar de handen geboeyt waren, en deshalven niet wel toetasten konden: quam een

van die Dienaars, tastende in de schotel om haar wat voor te leggen, eenen van haar slaat hem met de Boeyen over de handen, en seyde; laat dat leggen, dat komt ons dieven toe.

Van drie stoute Westfalingen.

DRie Westfalingen uyt wandelen gaande, hoorden een Homle suysen, maakten malkander vroet datse een Trommel hoorden, en dat de vyand aan quam, tegen aan 't loopen, elk om 't beste: en den achtersten op een hoepstok tredende, die op den weg lag los gespannen, sloeg hem aan de lelle van sijn oor, hy met groote verbaastheyd riep uyt; Ik geve my, de anderen dat hoorende, sprongen om, riepen, wy ook, mannen quartier. Alsoo wierden dese stoutmoedige van een Hommel gejaagt, en van een hoepstok gevangen.

Noch van een ander Stoutaart.

HEt is eens gebeurt datter in 't Kleefsche bosch eenige Struykrovers hielden, en datter aan de Stad

geklaagt worde, die daar over die Rode roe uyt commandeerden om de selve te vangen, nemende met hem tachtentig man, hy stoutmoedig heen rijdende komt by 't Bosch, daar wesende hoort een Nachtegaal, fuyt, fuyt, fuyt: hy versaagt wordende, meenende dat hy hoorde roepen schiet, schiet, begonst te roepen, ô schiet niet, ik geve my gevangen met alle tachtentig.

Van drie Koopluyden die gefaalieert zijn.

DE Vleer-muys, met de Duyker, en de Hagedoorn, te samen een Schip uytgerust hebbende om koopmanschap te doen, stellende den Vleermuys tot borge: Het Schip quam te vergaan, soo dat sy alle te samen arm worden, en moesten veldvluchtig zijn: De Duyker duykt noch altoos na de grond, op hoope om noch yets te vinden: De Haagdoorn tast een yegelijk aan, meenende dat het noch van zijn goed mochte wesen: De Vleder-muys reyst altijd noch by nachte, uyt vreesse van zijn crediteuren: 't Schijnt wel dat sy doe die practijke noch niet en had-

den, als nu onse hedendaagsche Banquerottiers hebben, die soo veel weten te cabassen, dat sy tot Vyanen, Yselsteyn, Ameland, of andere plaatse genoeg hebben om te verteeren, en laten haar Crediteuren toesien.

Mercurius klaagt over de Snijders versoekt een bede voor de Schoenmakers.

Mercurius van Jupiter uytgesonden zijnde, kreeg op de reyse grooten honger, vond onderwegen eenige Snijders by malkander sitten, die haar maaltijd hielden met graauwe Erwtten, die sy een voor een met de punt van de Naalde quamen te nuttigen: bad haar om een aalmoese: Doe gaven sy hem een naalde, en seyden, doet als wy doen; Hy grooten honger hebbende, keerden de naalde om, op hoope van twee t' seffens te krijgen; De Snijders dat siende, vlogen toe, en seyden: wel gy ongeschikte beest, sult gy met Schuppen en Spaan eten? en stieten hem ten huysen uyt. *Mercurius* bedroeft zijnde, gink voort, en vond aldaar eenige Schoenmakers, haar maaltijt houden met

Ossen-vlees, en goed bier daar by, dese riepen hem, en seyden, komt hier gy rechtschappen keereel, eet en drinkt met ons: Hy verblijft zijnde, dede alsoo, en wel gegeten hebbende, bedankten hy haar ten hoogsten: Sijn reyse volbracht hebbende, quam hy weder by *Jupiter*, en klaagde hem hoe qualijk hy van de Snijders was getracteert, en hoe heerlijk hem van de Schoenmaakers wierd opgeschafft: waar over hy een bede aan *Jupiter* voor haar komt te doen, te weten, dat sy vier stuyvers souden verteeren, eer sy twee konnen winnen: Het sal haar gegeven worden: O! neen, seyde hy doe, ik hebbe my versnapt, ik meende vier stuyvers winnen, en twee verteren: Neen seyde *Jupiter*, het woord is gesproocken, 't moet soo blijven; Schoenmaakers sullen niet overwinnen, want als sy een Kalfs-vel koopen van ses stuyvers, sullender altijd 9 stuyvers wijnkoop van hebben.

Onnooselheyt van een Kamper.

*E*En seeker Man, komende van Kampen op een Winter avond, als de

Poorten gesloten waren, voor Zwolle, en alsoo men daar tot negen uyren in kan komen als het open water is, maar dese daar komende was het Veerwater toe gevrooren, en hy by den Veer-man komende, vragende of men daar niet over konde koomen, alsoo hy noodig in de Stad te doen hadde: De Veerman seyde jaa, seer wel, gy kond daar wel sonder perijkel over gaan, daar zijn terstond noch 5 a 6 mannen over gegaan: Hy wederom seyde, ik derve dat niet bestaan, ik vrees dat het Ys noch al te krank is; De Veerman seyde ik sal u wel voorgaan, hy seyde dat hy dat niet bestaan dorste; maar vraagde wat hy hem geven zoude dat hy hem daar over droeg, sy accordeerden daar over, en hy droeg hem daar over, meenende dat hy dan sonder perijkel was, niet eens denkende dat twee meerder zwaarte hadden als een; Maar ik denke dat hy dat van Klaas Narre geleert hadde, die ook tegen het Peert seyde, doe het scheidt, nu salstu ook niet langer rijden, want doen ik in de Broek scheidt moest ik ook gaan, en nam het Peert de Zadel of, en droeg dat op 't hoofd.

Aardige klucht van twee jonge Luyden.

*E*En seeker Pelsser tot Haarlem, zijn werk dagelijks doende, met vellen te wasschen buyten de Stad; hy veeltijds siende dat daar twee jonge luyden met malkanderen uyt gingen naa een seeker plaatse, alwaar hy quaad vermoeden op kreeg; Speurde haar eens op een tijd na, en klam op een Boom om te sien wat sy met malkanderen aanvingen. Soo gebeurde het dat deese Jonge luyden, t' samen quamen onder den selven Boom daar hy op was, en zy wilden daar haar werk eens doen; den Jongman gereet wesende, seyde tegen haar, ik ben nu soo wel gemant, ik schuyve de Boom om ver: Hy die boven sat, riep, laat my eerst af komen, ik zoude anders licht den hals breeken.

Dispuyt tusschen twee Nieuwgetrouwden.

*T*Wee Nieuw-getrouwden by malkanderen komende op 't Bedde, kre-

gen twist wie 't hembt op lichten zoude, en konden daar niet in over een komen; hy sprong van 't Bedde en ging deur, en liep buyten de kamer, trok de deure toe, en hy bleef daar buyten staan; ten laatsten begon 't hem te verdrieten, doen wilde hy weder binnen gaan, maar konde de deure niet op krijgen; doe haalde hy een hevel, en tilde de deure uyt de haake, en quam wederom by haar: Doen seyde sy, wel onnosele bloet, bent gy nu soo sterk dat gy de deure uyt de haake kond lichten, en kond gy niet een hembt op lichten? Hy wat by haar geweest hebbende, en konden noch niet eens met malkander worden, en dat duyde soo lange tot dat daar brand in 't Huys quam, doe liepen sy beyde na de deure, daar werden sy 't eens.

Het levendige Corpus Juris.

ZEekere Iuffrou, hertzeer hebbende, dat haar Man meer boekachtig dan hy doekachtig om zijn hert was, ontbood haar Moeder eens, juyst als hy in zijne study besig was; De Moeder daar komende, klaagde haar de Iuf-

frou, dat haar Man soo koel van haar was, en liever in sijn studeerkamer alleen, dan op het bed by haar was: waar op de Moeder met hare Dochter, by hem komende, vraagde hem, waar hy in studeerde: Ik hebbe hier, antwoorde hy, het *Corpus Juris*, dat meen ik eens uyt te lesen. De Moeder hier op lichte haar dochter de rokken op, en klonk haar voor de billen, seggende; Dit is het *Corpus Juris*, daar zoud gy in studeren.

Postig bescheyd.

TOt Utrecht quam een vreemdeling aan een vrouw vragen na een Iuffer de Vogel: De vrouw dit niet wetende, seyde; Ik kenne hier geen Iuffer de Vogel, maar een huys thien of twaalf voor by, daar woont wel een Iuffer de Vina, moet gy daar ook wesen? Ik sal 't eensjes gaan sien, seyde den anderen: ende daar te rechte geraakt zijnde, quam weder by de voorige vrouwe, seggende; Iuffer, ik most daar al wesen, daar gy mijn weest. De Vrouwe wederom: *Gy zoud my lange gevogelt hebben, eer ik zoude gewe-*

ten hebben dat gy by de Vink wesen most.

Van een Boer, die een wagen in 't lijf hadde.

SEeker Boerinne, eenen Docter gehaalt hebbende, om die haar Mans water te laten sien, vermits hy siek geworden was, soo sag den Docter in het glas een reflectie speelen van een waapen, dat in een raam-glas geschildert was, in welk waapen ook een waagen was: De Docter siende, en weder siende, soo vraagde de Vrouwe hem, wat haar Man lette: Moeder, antwoorde hy uw' Man heeft een wagen in 't lijf. Iaa, antwoorde sy, dat geloove ik wel, ik hebbe dese morgen den Disselboom noch in mijn hand gehad.

Onnoselen Boer.

EEn Boer, gesien hebbende, dat de oude luyden, als sy lesen willen, een bril opsetten, vroeg hy aan een Brillemaaker naa een bril, om daar door te kunnen lesen. Den Meester hem een

bril op de neus settende, ende een boek voor houdende, vraagde hem, of die goed was: De Boer seyde, neen: En als hy 'er soo drie of vier beproeft hadde, en seyde elke maal datse niet goed en waren, soo vraagde hem de Brillemaaker, of hy ook lesen kost: De Boer antwoorde hem met een effen troonie: Indien ik lesen kon: Keerel, soo zou ik geen bril komen koopen.

Aardig Antwoord.

't GEbeurde eens datter eenige jongens kaatsten of kolfden tegen de deur van een Waal, diens wijf in de kraam lag. De Waal, verstoort uyt loopende, ende de jongens van daar gejaacht hebbende, soo sey hy tegen het volk, dat daar voor de deur stont: Ik ben te beklaag die schelm klops met die kloot voor mijn wijfs poort, sy hebbe geen rust.

Van een Juffertje dat het Colijk hadde.

EEn jong Iuffertje seer zijnde gequelt van 't Koliijk, liet (met reverentie)

een kleyn windje van achteren waayen; De Medicijn die by haar was, sulks hoorende, seyde: Wel, dat is hondert gulden weerd: Een groote Cameniëre daar by staande, liet opstaande voet een die veel beter was, klinken, seggende; Hou daar, die is wel twee hondert gulden weerdig; Het Iuffertje hier over begon soo te lacchen, dat het van stonden aan genas.

Daar loopt wat St. Anne onder.

ZEker Snaak, met zijn Bruyd in de Consistory komende, om opgeteekent te worden, wierd gevraagd; Wat is u Bruyd, een Vrijster? Neen zy, antwoorde hy. De Commissaris, vorderende, vraagde, Is't een weeuw? Den holbolligen Bruygom antwoorde weder Neen. d' Examineerder, hervatende, vraagde wederom; Hoe sal ikse dan opschrijven? d' andere met een effen aansicht, seyde, schrift een beproefde Maagt. Hebben doen de vergaderde Commissarisen haer sonder lacchen, en de Bruyd sonder schaamte konnen houden, soo kan ik mijn breyn van ge-

dachten ontblooten. Het is kennelijk, dat den Bruygom de raad van de Mossel-man heeft na gevolgt, Proef eerje koopt.

Goede en quade werken.

SEeker Priester predikte eens van goede en quaden werken, en bragt onder anderen voor, dat 'er uyt quaad geen goed kon voortkomen. Een Schoyster daar by geval ter preeke zijnde, voer met luyder keel uyt dat 'et openbaar gelogen was. Het volk nam haar hier op in sekerheyt, en als de predicatie geeyndigt was, soo vraagde men haar de reden van 't geen sy gesegt hadde. Wel seyde sy daar op. De Pastoor predikte, dat uyt 't quaad geen goed kon voortkomen, nochtans heb ik uyt mijn Mans quade broek wel hondert maal wat goeds gehad.

Biechte van een Wolf, Vos, en Ezel.

DE Wolf, met de Vos, ende een Ezel, gingen t' samen om Bedevaard te doen, onderwegen grooten hon-

ger krijgende, seyden tegen malkanderen; Laat ons te samen biechten, en die het meeste quaad gedaan heeft, sal moeten sterven, 't welk sy deden; De Wolf biechte eerst, ende seyde, dat hy een Schaap gestolen hadde, daar een Lam by was, en om dat het arme Weesien geen gebrek zoude lijden, heb ik 't ook gehaalt. De Vos seyde dat hy ook soo gedaan hadde met de Henne ende Kiekens: het welke sy seyden was aan d' eene zijde quaad, en ten anderen soo was het t' eenemaal ook weder goed. Den Ezel seyde dat het niet gedaan en hadde, als eens een stroo uyt des Knechts schoe genomen. Doe seyden sy; Gy Moordenaar; hy mag daar aan gestorven zijn, en vraten den armen Ezel op. Alsoo doen onse tegenwoordige Wolven ook, die verscheuren de Schapen waar sy kunnen.

Van twee Advocaten.

SEekeren Advocaat, doch van een ruyme conscientie, roemde tegen een ander, dat hy wel soo veel Rosenobels kon winnen, als den anderen deuyten, Dat komt, seyde den oprechten, dat

gy de leugen konst beter dan ik, geleert hebt. Gy hebt noyt de waarheit gesproken, ende daar door zijt gy rijk geworden: en ik heb noyt gelogen, daarom blijf ik arm.

Van een Duyve die een Nest sou leeren maaken.

EEn Duyve begeerde van een Uyl, dat hy hem een nest wilde leeren maken, en beloofde hem daar voor een Koe: De Uyl begon hem te onderwijzen, en seyde soo moet gy doen: Ik weet dat wel sprak de Duyve: Soo behoef ik u niet meer te leeren, seyde de Uyl: Ende de duyve heeft voor zijnen Koe niet geleert, sit daarom noch op 't dak en roept, Mijn goe Koe. Dese gelijkt sommige Doctoren, die meenen als sy een Bulle om kleyn geld, bekomen hebben, dat sy dan Doctoren zijn, maar moeten dikwils in een Ezels-vel sterven.

Van een Vos, die gejaagt worde.

EEn Vos van de Iagers gejaagt wordende, quam by een Boer, biddende dat hy hem wilde verbergen, 't welk hy beloofde te doen, en wees hem in zijn schuyre, en hem niet te sullen melden: Als de Iagers quamen vragen, of hy niet een Vos vernomen hadde, seyde neen, en wenkte ondertusschen met de oogen na de Schuyre: De Vos dat siende, was in groote noot: doch de Iagers sulk niet merkende gingen voort. En als de Vos weder uyt de Schuyre quam, seyde de Boer, was ik u niet getrou? Ia, seyde de Vos, ik danke u tonge, maar ik wilde dat de raven dy de oogen uyt vraten, daar du schelm mede stond en wenkste: Gy gelijkt de Katsen die voor likken en achter kratsen.

Van een jonge dochter die sick was.

HEt is onlangs te Zwol geschied dat seeker jonge Dochter uyt rou

van een Vryer die sy niet krijgen kost siek werd, en te bedde ging liggen, soo wierd'er den Docter by gehaald, om te sien wat haar mocht letten: By haar komende soo greep hy haar by de hand om te vernemen wat haar lette: De Knecht haar siekte bekend zijnde, seyde: Mijn Heer, gy hebt u vertast, dewijl gy haar arm hebt gevoelt daar sy geen pijn en heeft, en haar buyk daar 't haar smert, blijft ongetroost. Och! seyde sy, mijn lieve Klaas, dat heb ik ook al mede gedocht; Ik wou driemaal liever mijn gezondmakinge u toe vertrouwen, als dese Docter.

Aardige vrage.

*E*En seeker Laaken-kooper binnen Leyden van sijn Vrouw gevraagd zijnde, wanneer het Venusspel op sijn best was, gaf haar tot antwoord, dat 'et 's avondts geneuglijkst, maar 's morgens gezondst was. Wel Liefste, seyde sy daer op, laat ons het dan 's avondts om de geneugte, en 's morgens om de gesontheyd doen.

Van een Juffer, die op den Dogge reed.

*E*En seeker Edelman met sijn knecht op de Iacht gaande, en een quaat vermoeden op de Paap hebbende ('t welk een loosen schalk was) sont sijn knecht aan sijn vrouwe; seggende, gaat by mijn wijf, ende segt haar dat sy de Paap niet soude te eeten nooden: De Knecht gaat henen: en bedacht onder tusschen by hem selven yets anders 't welke hy tegens de Iuffer seyde, Mevrouw, mijn Heer doet u seggen, dat gy niet op de Dogge sult rijden, sy dit hoorende, begon te kijven, ende seyde: Wie Duyvel pleegt op de Dogge te rijden? De Knecht antwoorde, ik hebbe sulken last. De Knecht sijn rugge nauwlijks gewend hebbende, wierde sy straks begeerig om het selve te doen, ende overleyde het. De Hond sulks niet gewoon wesende, bijt haar in 't been, en sy begint te krijten en te kermen, en leed soo groote pijn, en wiert soo flauw, dat sy daar van te bedde moeste leggen. De Man weder te huys komende, begon soo datelijk te

kijven op hem, seggende; Wat duyvel hebt gy my te ontbieden? Wat seyde de Man? Dat ik niet op den Dogge zoude rijden. De Man roept de knecht, en seyde, wat hebt gy mijn Vrouwe gesegt? De Knecht antwoorde, dat sy niet op de Dogge zou rijden. Hy wederom, heb ik u dat bevolen? Neen, seyde de Knecht? Mijn Heer heeft my bevolen, dat ik mijn Iuffer seggen zoude, dat sy de Paap niet sou ten eten noodigen: indien ik dat gesegt hadde, sy hadde voorseeker de Paap ten eten genoodigt. Wat men een Vrouw verbied, dat heet men haar, en 't is veel ongeriemder op een Dogge te rijden, dan de Paap ten eten te noodigen. De Ionker antwoorde het is recht, gy hebt u boodschap wel gedaan.

Van de Meybotter.

HEt is gebeurt dat een seekeren Spiel-man van Groeningen, Marten genaamt, eens op een Bruyloft speelde: soo gebeurde het aan den derden dag, dat hy tegen de Longmans seyde; Jonge Luyden, gy wild doch morgen eens weer vrolijk wesen, soo

begeere ik gunt my de penning, ik sal ons een Slaatjen, met Botter en Brood daar by geven, de rest van Bier en Wijn meugt gy betalen. Sy namen dat aan, en quamen des anderen daags als gesezt was. De Tafel wierd gedekt, en des Speelmans vrouw hadde daags te vooren nieuwe Mey botter gekocht, die hy doen ook op de Tafel settede, waar over de vrouw verstoort was, doch was soo beleeft, dat sy stil zweeg tot dat de gasten wech waren: maar doen seyde sy; Du Honsvot, wat hadstu de Mey-botter op Tafel te setten? Wel, seyde hy, wat sal men daar anders mede doen? Sy seyde, ik wildese niet opgesneden hebben. Hy wederom, wat salse dan doen? Sy seyde die zou my wat te wille staan. Hy zweeg stille. Des nachts met haar beyden op het bedde leggende, begost Moer te natueren, en hy schoof haar van hem af: sy seyde, nu Marten: ik wil niet, seyde hy: nu Gek, seyde sy, het staat immers al: jaa, seyde hy tegens haar, het sal my wat te wille staan, als u de Mey-botter. Neen seyde sy, snijdse aan 't ander eynde ook liever op.

Klucht van twee Bierdragers.

HEt is gebeurt dat binnen Vollenhove, een Bier-drager was, die goet vertrouwen op zijn Vrouwe hadde, van haar groote liefde, en roemde daar op, en seyde, ik ben verseekert van mijn Wif, indien ik quam te sterven, sy sou haar leven niet weer hertrouwen: Sijn mede-maat daar by zijnde, seyde tegens hem, ik wedde tegens uw om een Tonne Bier, kom laat ons heen gaan als uw' Vrouwe eens op een tijt een dag of twee van huys is, ik sal uw op het stroo leggen, seggen dat gy haastig gestorven bent, en sy sal my datelijk weer belooven, eer ik van haar gaa: Dat weddespel ging aan, en 't gebeurde dat de Vrouw eens een dag van Huys was, leyde men hem op 't stroo, en denkten hem een linnen laken over, als men gemeenlijk over de dooden legt. Ondertusschen genaakte de tijt dat de Vrouwe te Huys zoude komen, soo gink desen haar te gemoete; by haar komende, beklaagde hy haar seer, seggende, Och! u man is soo haastig gestorven, het welke my rouwt, wy waren sulke groote

maats; sy beginnende te schreeuwen en te kermen, en seyde: Och! mijn lieve man, soo haastig te verliesen; Hy haar weder troostende, seyde tot haar, het is weerelds beloop, daar is niet tegen te doen, ik hebbe mijn Huysvrouw ook moeten missen en is soo voort met haar in huys gegaan, daar komende, sag sy haar man liggen, die sich hielt als dood; Doen seyde hy tegens haar, ik wil dese nacht by u blijven, tot dat hy in de kiste is, dat sy in dank aan nam, hy dan by haar blijvende, trooste haar, seggende, 't is ons beyde qualijk gevallen, maar men kan daar niet tegen doen, en nu het soo is moet men 't voor lief nemen, en het kan noch weder goet komen; wat dunkt u dat wy nu weer met malkander accordeerden, dat wy weer een paar worden, en ons begaven in den Houwelijken staat? Het welke sy met den eersten wat afsloeg, seggende dat sy daar noch niet toe kon resolveeren; Hy nochtans aan hielt, seggende de eensaamheyd en is niet goet, en andere diergelijke reden meer. Doch naa een lang gepraat heeft hy eyndelijk het Iaa woord bekomen, en dat gedaan wesende, seyde hy tegens haar, nu Lief-

ste, dewijl wy ons weder te samen sullen begeven, soo willen wy malkander onse gebreeken te kennen geven, seggende, gy weet wel dat ik een Bierdrager ben gelijk uw overleden Man ook geweest is, soo hebbe ik altemet het ongeluk dat ik in 't bedde pisse? jaa, seyde sy, daar is niet aan gelegen, die daar ligt heeft menigmaal in 't bedde gescheten. Hy die dus lange gezwegen hadde, konde hem niet langer onthouden, maar sprong op en zeyde; Dat liegstu loose Hoere, dat heb ik mijn leven niet gedaan, en hy bekende doe de Tonne biers verloren te hebben.

Eenvoudig antwoord van een Peerde-dief.

HEt is onlangs geschiet tot Amsterdam, dat 'er een Paarde-dief gevangen, en voor 't Recht, om verhoort te worden, gestelt wierd: Den Schoud, zijnde een straf Man, van aansien, gink hem, om de waarheyt sonder pijnigen uyt sijn mond te krijgen, hard aan, seggende: Siet toe, siet toe, breng u selven in geen meerder lijden, want wy hebben soo veel blijks dat wy wel we-

ten dat de beschuldige tegen u, waaragtig is. Den Verdobbelden hals siende dat hy in de klem was, begon heel deerlijk te sien, en te seggen: Genade Heeren, het is gebeurt, dat ik, wandelende door een Dorp, een toom van een Boer stal, daar aan een Paart gebonden was, en dit sal misschien het Paart zijn, dat gy meent dat ik gestolen heb. Den Schout, en Schepenen konden hem van lacchen qualijk onthouden, toen sy dese eenvoudige antwoord hoorden, scholden hem derhalven met een geesseling, mids dat hy sich beloofde te beteren, quijt.

Van een Soldaat die belijdenisse van sijn geloof dede.

EEn Soldaat sijn sonden biechtende, werd van de Biecht-vader gevraagd, wat hy voor een geloove hadde? Hy tot antwoord gevende, ik geloof dat mijn waardin gelooft, wel seyde den Biecht-vader, wat gelooft u Waardin? Mijn Waardin gelooft als ik een Vaane bier af borge dat sy geene geld hebben en sal, dat geloof ik ook.

Van een Wijf die een Veeft liet van 42 ellen.

EEn Vrouwe biechtende aan haar Biecht-vader dat sy grootelijks gezondigt hadde, den Biecht-vader haar vragende wat sy dan gedaan hadde; Sy tot antwoord gevende, ik hebbe een Veeft gelaten van 42 ellen: Die Biecht-vader vraagde, hoe sy dat soo nau wiste: Ik sal 't u seggen. Ik hadde een stuk Doek op het Veld leggen, lang 42 ellen, ik begon te vijsten doen ik het begon op te nemen, en hadde niet gedaan voor en al eer ik het selve had opgenomen. De Biecht-vader seyde, noyt hoorde ik in geen biechte beter reden van wetenschap, ik absolveere u voor dese maal.

Van een Bakkers knecht tot Bremen.

SEeker Bakkers Knecht tot Bremen, sittende eens op een tijt in de Kerke, hoorende die Predikant seggen, benstu Elias? ende alsoo hy hem aansag, meende dat hem gevraagd worde; Gaf tot

antwoord, neen mijn Heer, ik ben Ankeman de Bakkers Knecht, by de Scharis Door.

Van een Voer-man tot Koppenhage.

HE is eens tot Koppenhage geschied, dat een seeker Voerman die onder het gemeene volk genaamt was met de name van Sondaar. Dese dan quam onder de Predicatie door de kerke gaan, met sijn Swepe in de hand, al klassende, en hy hoorde de Predikant seggen, Sondaar, sondaar, waar sult gy varen? Hy tot antwoord gevende, na Grijpswalde, gelieft mijn Heer mede te varen? kom stijg af, en sit op.

Van een Soldaat die by een Bagijne geslapen hadde.

EEn Soldaat komende te Biechte, worde van den Priester gevraagd, of hy ook met eenige vroulieden te doen gehad hadde, gaf tot antwoord neen, maar hy hadde by een Bagijne geslapen. Die Pape seyde, dat is een groote sonde: sonde die ik niet vergeven kan,

want dat is onse lieven Heeren Suster. Is dat soo? seyde den Soldaat: ja, seyde de Pape: wel seyde hy, soo is hy mijn Zwager, ik sal tot hem gaan hy sal het my wel vergeven.

Een seekere Missive geschreven aan H: M: I: B.

H: M: I: B. Mijnen goeden Vruunt, na alle gebiedenis, soo is mijn vruntelijk requereri van U E, met den Collateraal, dat U E, met den anderen, soo wel gelieven te doen, ende disponeeren my nu het Salaris, van wegens de Kinders van vergangen winter, alsoo dat nu wel t' eenemaal soude te passe komen, om eenen die my attediose valt, soo is mijn minnelijk suppliceeren, om 't selve te laten insommeeren, alsoo mijn intentie is, indien my God onsen Hemelschen Vader gelieft te bewaren voor debiliteyt om den selven weg met aggregatie toe wandelen, ende dat dit selve mogte conquesteeren ofte verkrijgen, ofte van 't U L. my by eene doen situeren ofte ordineeren, sal my groote groviteyt geschieden, wilt dan met contemplatie ofte beliefte hier van

't Communiqueeren ende niet te alieneren.

Diffinitief ofte eyndelijken beveele ik u lieden, met U L. Huys-vrouwe de gantsche Familie, jaa alle goede bekenden in de protexie des Alderhoogsten, den welken ik bidde U L. gesparen in voorspoet ende saligh lank leven: Saluyt.

Belacchelijke term van een Juffer.

ZEekeren Iuffer, haren Docter ten eeten hebbende, hoorden hem met veele Hoofsche termen van het een en ander redeneeren. Sy hem garen met gelijke munt betalen willende, en siende dat des Docters hoed-brand wilde afvallen; vraagde heymelijk aan haar knecht, (die de Latijnsche Taal verstond) wat een Hoedband in het Latijn te seggen was? De schalk, haar een pots schuldig zijnde, seyde haar, dat het *vererum* heete, waar mede de Latinisten het mannelijke lid benamen: de Iuffer, dan seyde: Heer Docter, uw *vererum* sal vallen. Neen Me-Iuffer, antwoorde hy, hy is noch in goeder

posture. Hoe de Dis-genoten hier over laccgen, kan yder wel denken.

Den vermakelijke Commedie.

DE Fransche Koning, Hendrik de Groot schiep sonderling vermaak in Tonneel speelen, als zijnde de selve een leersaam tijd verdrijf, ende met vermaak stichtinge. Nu was tot Parijs een Dichter die veele kluchten van de Hoovelingen op het Tonneel brachte. Op een seekeren tijd de Koning over de kluchjes met dees Dichters discoureerende, liet sijn Majesteyt hem ontvallen, dat hem niet onaangenaam zijn soude, indien men van sijn Vryagie een kluchje speelde, alleenig dat men daar mede niet al te ruyg doorgink. De ander beloofde sulks ter liefde van sijn Majesteyt te sullen doen; binnen weynig dagen sag men alom biljetten op de hoeken van de straten aan geplakt, inhoudende dat de Commedianten van den Koning souden vertoonen een raar stuk welk noyt gepresenteert was, geinticuleert *Henri le grant triumphant*, in Duyts, Hendrik de Groote triumphee-

rende. Als de ure van de tijd te spelen gekomen was, isser een ongelooffelijk getal van Volk gekomen, zijnde yeder nieuws-gierig dit Spel te beschouwen, de Koning selfs verscheen aldaar, en nam sijn plaats, dicht aan 't Toneel. Voorts hier na begint men te spelen, daar quam op het Toneel een aansienlijk personaadje, zijnde van tailie ende kleedinge gelijk als de Koning, ende dese was vergeselschapt met een groote staat van Raads-heeren, Krijgs-oversten, ende Hovelingen. Dese representeerden den Koning, begint te stoffen en sich te beroemen van sijne vrome Oorloogs daden, wat Steden hy verovert, wat Veldslagen hy gewonnen hadde, seggende voorts, dat hy noch hoopte de gantsche weereld te beheerschen, ende sich Monarch van de selve te maaken. Beraadslaagt voorts met sijne Raadslieden by wat middel hier best toe geraken. Sy stemden eenparig dat men van een machtig Vorst assistentie soude versoeken, maar van wien en konden sy niet accordeeren, eyndelijk na veel sribbelings vinden sy geraatsaam, dat men een getal van dertig duysent Duyvelen soude versoeken. Sulks

wiert geaprobeert: en daar wierden eenige Ambassadeurs na de Helle gesonden. Als sy audientie hadden, waren alle Vorsten by een, Pluto presideerende, na gedaane harangue de Ambassadeuren buyten gaande, soo quam men tot deliberatie, de meesten hoop waren tot dees assistentie gesint, alsoo de Wereld hier door vol oproer soude geraken, ende alsoo de wind in haar zeyltje wayen. Als sy nu meest alle tot dees subsidie aan Hendrik te senden waren gesint, soo stonter op een oud rimpelig Duyveltjen, zijnde gebult met een bril op de neus. Dese raad sulks af: Hoe mijn Heeren (seyt hy) wilt gy sulk een adsistentie aan de Fransche Koning senden? My dunkt gy zijne grootheyte en eersucht weynig kent, meynt gy dat hy met de werelt sich sal vernoegen? ja zijt vry verseekert, sal de Hel in nemen, en Pluto uyt zijnen troon stellen: Hier door de Duyvelen een vrees aangejaagt zijnde, sloegen sy de adsistentie plat af, en moesten de Ambassadeuren onverrichter saaken vertrekken: Dit behaagt den Koninck noch al wel, gelijk men uyt sijn gesicht konde bespeuren. Hier na de Ambassadeuren weder-

om keerende, deden raport van haar Ambassade, en dat sy niet hadden verkregen. Op nieuws besluyt men een Ambassade na den Hemel te senden, en dertig duysend Engelen tot adsistentie te versoeken. Soo geseyd, soo gedaan: de Ambassadeuren vorderden haar reyse, en klopten aan de Hemels Poorten: dat St. Pieter maakte zwarigheyd haar in te laten, alsoo het niet geoorlooft was eenig levendig mensch daar binnen te komen: niet te min uyt complaysante; ende vermits sy Ambassadeurs waren, die veel privilegien hebben, is haar de poort geopent. Straks liepen die geruchten door den Hemel, daar waren Ambassadeurs van 't Aardrijk gekomen. de Heyligen vergaderden daar op aanstonds by een: men vraagde van wie de Ambassadeurs quaamen. Ende als sy nu verstonden, van Hendrik de Groot, soo wist men niet wie de selve was, en niemant en kende Hendrik de Groot. Men vraagde de Apostelen, sy en kenden hem niet: Marie insgelijks niet: men gaat toe de Oudvaders des Ouden Testament; Abraham en kende hem niet, Isaac, Iacob immers soo weynig. Eyndelijk alom vragende, komt

ook tot St. Iob: Dese sich wat bedenkende, my dunkt, seyde hy, ik hebbe hem lestmaal in 't Smeer-bedde sien leggen tot meester Jaques in de straat Itonote, bad hy my aan, dat ik hem wilde verlossen. Den Koning dit hoorende, meynde vuyr en vlam te spouwen, hy springt van sijn plaatse, en roept, De Duyvel heeft u sulks geseyt, schoppende hem met de voet, dat hy van het Toneel afrolde, en voort maakten hy sulken heeten alarm, dat een yeder sag naar een goet heen komen: waar mede het Spel eyndigde. Hy meynde dat niemand daar yets van wist; ende namaals en lusten hem niet de Comedianten van sijn Vryagien te laten spelen.

Van een Boer, die de Duyvel bedroog.

*E*En seekeren Boer buyten Haarlem een stuk Lands met een Duyvel te samen hebbende, ende die Boer dat selve most bezaayen, dewijl de Duyvel geen Bouw-werk doen konde. Soo zouden sy daarom speelen, wat een yegelijk hebben zoude van 't gene onder de

aarde wies, ofte daar boven: en die de meeste oogen wierp, die zoude de keur hebben. Sy trokken te werk, de Duyvel wierp twaalf oogen, soo dat hy de keur hadde, en hy dacht de Boer zoude 't land met kooren bezaayen, en koos doen 't gene boven de aarde wies. Den Boer niet slecht zijnde, bezaayde het land met wortelen, en gaf de Duyvel het loof, die voor dit Jaar daar mede te vreden moest zijn. Des jaars daar naa speelden sy weder op een nieu, en de Duyvel won het weer, en koos doen dat onder de aarde wies. De Boer zaayde doen Kooren op 't lant, behield het bovenste, en gaf de Duyvel de stoppelen. Doen wierd de Duyvel quaad, en seyde, Ik wilder liever tegen u om krabben: De Boer daar geen groote sin aan hebbende, en was daar over bedroeft. Sijn vrouwe dit merkende dat hy soo bedroeft was, hem vragende hoe hy soo treurig was. Och lieve Wijf, ik sal tegen de Duyvel moeten krabben, 't welke my onmogelijk is om te doen. De Vrouwe antwoorde, het is geen nood, wat tijd sal hy komen? Och! seyde hy, hy sal naa de middag te twee uyren komen: daar is niet aan gelegen,

ik sal hem wel af keeren gaat gy maar uyt, gelijk hy dede. Ende als de tijd genaakte, dat de Duyvel komen zoude, ging de Vrouwe op de rugge leggen, haare klederen opgeslagen, en kermende. Ondertusschen quam de Duyvel, en riep, Waar bistu Boer? De Vrouw dit horende, sprak wederom al steenende: Och waar zoude die Schelm wesen, hy is na den Smit gegaan, om sijn nagels te laten scherpen, en hy heeft my alreeds met sijn kleyne vinger sulke schrabben gegeven. De Duyvel dat siende, wierde verschrikt, ging deur, en liet de Boer met vreden.

Van een Boer, die geschoren wierd van een Verken.

EEn Boer gaande eens naa een Barbier, om sich te laten scheeren, quam onderwegen voor by een Herberge gaan, alwaar hy aangeroepen wierde, en heeft hem daar vol en dol by de gelaags-luyden gesopen: en is soo dronken wesende, wech gegaan, en onderwegen hem den slaap aankomende en overvallende, begaf hem onder een boom te slapen, ende het gink hem als men gemeenlijk

segte, een Boer suypt wel een Emmer vol, en spouwt een Tobbe vol, en heeft hem in de slaap dapper bespogen, raakte onderwijlen in een droom, en droomde dat hy geschoren worde, het welk ook eensdeels waar was, want daar quam een Verken, en likten hem de kruymen van de bek af, hy ondertusschen in de soese wat gewaar wordende, riep, Meester Ian scheer sacht, het Verken voer voort tot dat hy weer aan riep, Meester Ian scheer sacht dat u de duyvel haal scheer sacht; Eyndelijk uyt sijnen droom ontwakende, stond op, siende doe wat voor een Meester hem geschoren hadde.

Van een goddeloose Schilder, door een aardige vond bekeert.

EEn Vrou hadde aangenomen haar Man, dat een dapperen Lichtmis was, een aardige pots te spelen, waarom de geheele Stad soude lacchen; sy hadde een Broeder, die geerne op eens anders kosten vrolijk was, met desen ging sy te rade, en naa veel overleggens besloten sy te doen het gene hier

na verhaalt sal worden. Sy lieten een deur maaken van de juyste groote als de hare, die voor op de strate uyt quam, dit waren geen verlooren kosten, door dien de deur by na van ouderdom vergaan was. Men brochtse met sijn hengsels en toebehooren soo heymelijk in huys, en de Vrouw verbergdese soo voorsichtig, dat haar Man, die een Schilder was, daar gantsch niet af en wiste. Sy verstak haar Broeder met twee of drie van sijn vrienden op de Solder. De Schilder quam twee of drie uyren daar naa t' huys, en om dat de Schilderye, daar hy mede besig was grooten haast hadde, had hy sijn Leerjongen, om de verwen tegens morgen gereed te maaken, in 't klooster, daar hy schilderde, gelaten. Isabelle ontving hem minnelijk: sy leyden sich vroeg te bedde, om dat hy 's morgens heel vroeg aan het werk most: maar sy die yet anders in 't hoofd hadde, sliep niet: sy begon ontrent middernacht dapper te schreyen, roepende met luyder stemme: Ach! mijn Lief, ik sterf, haalt doch datelijk mijne Biecht-vader eer ik verscheyde; met hondert diergelijke fratsen meer, daar de vrouwen dap-

per van voorsien zijn. Op 't gerucht quam haar Nichtje, die ook van de klucht wist, toeloopen, en sey dat haar niet anders dan moeder-siekte en schorte, ende dat 'et wel scheen, dat de selve doodelijk zoude wesen, 't en waar men in der haast soo een vrouw, als sy noemde, en op soo een plaats, ontrent een half uurtjen daar van daan, seyde te wonen, liet halen. Lorenzo, soo hiet de Schilder, wierd gebeden en half gedwongen de vrou te halen, hy dorst 'et niet weygeren, vermits hy sijn Vrou, so hy meynde in haar laatste uyre sag. 't Was een donkere nacht, en 't regende hard. Hy nam een Slonsje, en daar een brandend licht, gaande naa de Straat die hem genoemd was, eer hy daar quam, was hy gantsch nat geworden. Ende daar zijnde, konde hy niet vinden den genen dien hy socht, vermits sy daar niet en was: Naa een uyr of twee vergeefs gelooopen te hebben ging sijn keers en met een sijn gedult uyt. Hy vloekte den dag sijns Houwelijks. Onderwijl was sijn Vrouw besig om haar schelmerij uyt te werken: Sy haar Broeder, met de geen die by hem waren, afgeroepen hebbende, namen

de oude straat-deur weg, en hingen de nieuwe in zijn plaats, dat was daatelijk beschikt en boven de deur hingen sy een Herbergs-krans met een uyt-hang-bord, hier toe alleenlijk laten maken, waar in een Dolphijn geschildert was, en met dese woorden daar onder geschreven, In dien Dolphijn herbergt men den reysenden Man. Dit gedaan zijnde, deden sy verscheyden vrienden die sy op een nacht, banketje hier toe bereyd, te vooren genoot had: daar was allerley speeltuyg, en dansseryen gebraken daar niet: Ondertusschen keert den natten Schilder weder na huys, maar hoorende 't geruchte dat men daar daar binnen maakte, met singen, danssen en spelen, meende dat hy voor een onrecht huys was, ende zijn Slonsje wat oplichtende, om 't huys te kennen, sag hy de nieuwe deur, 't bord en het schrift, 't welk hem schier dol maakte, want hy kende wel de straat daar hy in woonde, hy besach de huysen die naast en tegen over 't sijne stonde, en bevont dattet de selve waren, nochtans konde hy de nieuwe deur niet, en nog minder, de neering, die men daar dee. Help St. Iago, seyde hy, hem wel te deeg kruys-

sende, het is maar ontrent 2 uyren geleden, dat ik hier uyt gegaan ben, daar ik mijn vrouw veel eer tot den begraffenis, dan tot den dans gelaten heb, daar woont ook niemand meer, dan wy beyde en haar Nigte in huys, ende hoewel de deur door ouderdom wel een nieuwe verdient had soo was die nochtans doen ik uytging de selve als te vooren: Ook heb ik noyt herberg in dese straat gesien, wie duyvel sou in soo korten tijt dese neering in myn huys begonnen hebben? Wel droom ik dan? neen: want ik sie met mijn oogen, en mijn ooren bedriegen my niet: Sal ik de schult op 't drinken van de Wijn leggen, daar niet dan water valt? wel wat beduydt dit dan, sey hy, het huys weer van boven tot beneden door siende, de nieuwe deur, de Krans, hier herbergt men den reysenden Man in den Dolphijn, 't gespeel, 't gedans: greep hy den klopper en bonsde soo dapper op de deur, dat 'et genoeg was om al de Buyren wakker te maken: maar de dansers daar binnen, hoorden 't niet, of wildent niet hooren. Hy dan verdubbelde dit kloppen noch harder dan te vooren, en na dat sy hem een wijl tusschen het spatten der geuten,

als een stuk linnen op de bleek gelaten hadden, soo opende yemand, die een brandende fakkel in de hand had, een kamer venster. Dese had een servet, even oft een laquey was, over de schouder hangen, en riep van boven uyt de venster: Hier is geen plaats voor u, mijn vrient 't huys is hier vol, gaat uwes weegs, sonder veel geraas te maken, ten sy, dat gy met een stront-pot, die binnen ses dagen niet ontledigt is, wilt gekroont zijn: ik soek geen herberg, of zy hoort my self toe, sey de Schilder, en seg my gy die daar binnen 't heerschap speelt, wie het, sedert twee uyren, dat ik 'er uytging, tot een herberg gemaakt heeft, dewijl niemant dan Fabricio Lorenzo, mijn Vader geweest, eygendom aan dit huys had, die 't my door erfrecht over geset heeft: Fijn-man antwoorde dese Schuyfelbout, je zijt met de kop gequelt: of je hebt jou gat vol, en je staat daar heel schoon in de regen, doch je gebt het lijf soo vol wijn, dat het water u geen scha kan doen, maar wilje wel doen, kloep niet meer, dit seggende, sloot hy 't venster toe, en men begon even lustig te dansen en spelen. De Schilder vloekte, en

beelde hem vastelijk in, dat hem eenig Toveraar bezworen had, ondertussen viel 't water in groote menigte van den Hemel, en de keers was met het gedult uytgegaan. Hy klopte dan noch harder als te vooren, terstond opende men de deure, daar seekere Quidam met een kneppel uyt quam, die evenwel sonder hem te slaan seyde: Wat Duyvel wilt gy met al dit kloppen hebben? Heeft men u niet geseyt, dat hier geen plaats voor en was? Dit Huys is mijn eygen, antwoorde dese natten Bloed, wie Duyvel heeft 'et soo haast tot een, Kroeg verandert? 't is van ou'er tot ou'er op ons geërft: mijn over-Grootvader Rodrigo Lorenzo heeft 'et gekocht, en ik heb 't van mijn Vader geërft. Wat bruyt ons dese Gek, sey den Quidam? van wat Rodrigos, Fabricos, ofte Lorensos spreekt gy: Van dat gesalcht ben ik af-komstig, sey de Schilder, die meer als 20 jaren in dit huys gewoont heb. Hoe droes kan dat zijn, sey den Quidam, want het is meer dan 6 jaar geleden, dat dit huys een van de voornaamste Herbergen is geweest: onse Weerd hiet Tomaso Carbonero, en sijn Vrouwe Maria Mug-

nos, en ik ben haar Dienaar. Ik bid u pakt u van hier, want indien ik geen deernis met u had, ik zou u met dit hout uw verloren sinnen weder doen krijgen, en van uwe dronkenschap wel te degen ontnuchteren. Dit seggende ging in huys, en smeede de deure voor sijn neus toe. De versufte Schilder siende dat hy in soo grooten regen en donkerheyt uyt sijn eygen huys wierd gestooten, wandelde naa een van sijne bekenden, geheten Ieronimo. Hy klopte daar aan ontrent drie uyr na midnacht, en door gestadig op de deur te bonsen, wierd de oude man wakker, die 't hoofd uyt 't Venster stak; wie 't zijn mocht, soo haast hy hem kende, geloofde hy dat hem eenig ongeluk over koomen was, maar hoorende watter te doen was, stond hy op, ende meenende dat hy dronken was, maakte een goed vuyr, soo om hem te warmen als om hem te droogen, en men ley hem te bedde, alwaar hy staande wil houden, 't gene hy geseyd hadde, waar was. Sy daar-en-tegen belachten hem, meenende dat hy dronken was. Soo haast dese doortrapte Isabella vernam dat haar beslobberden Man de plaats geruymt had,

heeft zy met de hulp van haar genoode gasten de oude deur weder in de plaats gestelt, gelijkse te vooren geweest was, en deden ook 't uyt-hang-bort, de krans en het schrift aan kant: yeder nam oorlof met belofte van alles te zwijgen. Sy ging alleen met haar Nichtje te bed, de voeten vermoeyt van dansen, de maage van eeten, en de mond van lacchen. Sy sliepen een goed stuk in den dag, soo dat den Schilder half dronken zijnde met Ieronimo voor de deure quam, die mee ging, om dat den anderen hem verseekerde dat hy nu sien zoude, 't gene hy 's nachts hem geseyd had. Sy kloppen aan dit betovert huys, en vonden de oude deur, sonder uyt-hang-bort ofte krans wel vast gesloten. Ieronimo begon op nieuws d' arme Man uyt te lacchen, maar Lorenzo zwoer en vloekte seggende, hy wilde Onchristen zijn, soo 't niet waar en was, 't geen hy geseyd had, en dat d' een of d' ander Duyvel hem dit vertoont moest hebben, om hem te doen wan-hopen. Na lang kloppen, opende het Nigje, half gekleed de deur, die haar Oom daar voor vindende tot hem zeyde; Met wat onbeschaamtheyt sult gy voor u Vrouw derve

verschijnen? wat onschult sult gy brengen, hebbende haar te nacht half dood zijnde verlaten, om een Vrou te halen die haar genesen kon? en nu schaamt gy u niet 's morgens ten thien uyren sonder haar weder te komen; even als of gy nergens af wist. Mijn Vriendinne Lucia, seyde hy, indien gy wistet, wat my doch om uw' Moeytjens wille dese nacht over gekomen is, gy zoud meer deernis over my hebben, dan over my te klagen. Wy moeten morgen verhuysen, want voor seker hout de duyvel hier 's nachts die schilt-wacht: De gemaakte siekte, dit horende, sprong van 't bed, en, als een verwoede tijger, begon dese reden uyt te spouwen: Wel Fijn-man, gy draagt groote sorge, voor uws wijfs gesontheyt: seker gy u zwaarte in gout wel weert zijt, indien gy een bevende vierdaagse koorts waart, vermits gy nimmer soud weer komen. Doet u 't hoeft ook seer mijn vrient, of hebt gy dese nacht een sinking op u borst gekregen? gy zijt al redelijk droog, na dat 'et te nacht geregent heeft: ik denk, dat gy by d' een of d' ander snol zijt geherbergt geweest. Ha Verrader, gy hebt voorseeker gehoopt my nu doot te

vinden, en dan in mijn goed te vallen: De kramp vaar u, al die my sulks wenschen, in 't hert. Maar ik zweer dat ik desen dag een versoek-schrift om van u te scheidten, sal ingeven. Stel u gerust, mijn Vriendin Isabelle, sey Ieronimo, want ik zweer u, dat Lorenzo hier in geen ongelijk heeft: maar een Duyvelse Tovenaar sal voor seker sijn zwarte konst in 't werk gestelt hebben, om u beyde tegen malkander op te hissen. Mijn Vrouwe, seyde de onnosele Schilder, hoe wel het schijnt dat gy reden hebt om over my te klagen, soo hoor evenwel my ook eens: ende bidde u spreekt soo dreuts niet; want ik segge u rond uyt, dat ik soo veel gedult niet overig hebbe om u so bats te hooren spreken; dewijl ik het selve in de voor-vallen die my te nacht ontmoet zijn, al verlooren heb. Hier op verhaalde hy al 't gene dat sy beter wist dan hy selve voegende daar by; Ik bidde u dat gy my geen droevigen dag na soo quaden nacht gunt. Ik zweer by kruys en kras dat al 't geen ik verhaalt hebbe soo geschied is: in dit huys moeten ongetwijffelt eenige bose geesten zijn, of andersins was het onmogelijk

geweest. Iaa seyde de Vrouwe, wijt de oorsaak daar van u drinken en klinken: want de Duyvel siende de weynige sorge, die gy voor u huys draagt, heeft u hier over komen plagen. Dese redenen geloofde hy; en heeft sijn leven van die tijd af gebetert, daar de Vrou seer bly om was.

Van een Schilder die een pots vertelt worde.

SEker Schilder tot Utrecht, een goede somme gelds van den Dom-heer verdient hadde. En alsoo den Dom-heer van 't geld scheyde als de Duyvel van een Ziele: soo dat de Schilder genootsaakt was om hem aan te spreken, gelijk hy dede, sprak hem aan, hoopende geld te krijgen, by hem komende werde binnen geëyst: en in plaats van geld, worde op eenen ontbijten genoot daar een hondert of meer Kalvers mede gemaakt waren, en hem de rugge wel gesmeert hebbende, stieten hem ten huysen uyt. Hy verbaast uyt komende, stonden de tranen in d' oogen van boosheyd: Een van sijne bekenden by hem komende, siende dat hem de tranen in de oogen stonden, seyde tegen

hem, waarom hebt gy geschreyt? Hy om sijn smaat voor die lieden te bedekken, seydt, ik hebbe niet geschreyt, maar ik hebbe by den Dom-heer geweest, die heeft my een Potse vertelt, ik hebbe gelacht dat my d' oogen tranen

Een die betrapt werd

EEn groot Prins die een onkuyschen Boef was, met een schoone Vrouw in sijn Hof zijnde, verbiet hy yemand by hem te komen; middeler-tijt is sijn getrouwe Vrient, of Biecht-vader gekomen by hem, hy hem siende wiert beschaamt, alsoo hy hem op de daad betrapte. Den Prins wort toornig, en vraagt den Biecht-vader aldus: Wat zoud gy doch doen, indien gy dusdanige schoone Vrouwe in u bed had; den Biecht-vader antwoorde; ik weet wel wat ik behoorde te doen, en wat my betaamen zou, met dese antwoorde heeft hy den Prins weder te vreden gestelt.

Van een Exter die de Vrouw beklapte.

DAar was een man in Persia, die hadde een schoone Vrouwe die met een ander boeleerde, de man willende de

waarheyt ervaren, toog een Exter op, leerde die klappen, op dat zy hem zoude seggen, watter in huys geschiede. Op een tijd ging de man uyt om zijne saken te verrichten, terstont sont de Vrouwe na hare Boele, die quam, stond een wijle by haar, en ging weder zijner straten. De Man t' huys komende vraagde aan d' Exter watter omgegaan was, d' Exter seyde alles watter geschiet was, hier over sloeg de man haar uyttermaten seer. De Vrouwe dacht, de maagt hadde haar verraden, dies sy haar bekeef, de maagt seyde haar dat d' Exter sulx gedaan hadde. De Vrouwe dacht soo gy die Exter doodet, sal u man meynen dat het deshalven zy, en sal u slimmer wedervaren. En op een nacht als de man niet t' huys was schikt zy na haar lief, geboot de maagden om d' Exter te slaan, d' eene gaf zy een Belle, dat zy daar mede geluydt maakte, de andere een Spiegel, die zy by wijlen d' Exter voor de oogen zoude houden, de derde soudese met een quispel met water besprengen, de vierde rolde een blok over de deel, en de vijfde beweegde de kevi daar d' Exter in sat, dewijle dit nu geschiede, konde d' Exter

den handel der Vrouwen niet gewaar worden. Des morgens quam de Man te huys, en vraagde d' Exter na zijn Vrouwe, die antwoorde, hoe kon ik daar van yets vernemen, dewijl ik desen nacht in soo grooten noot geweest ben van Regen, Blixem, Donder, en Aartbevinge, alsoo dat het scheen de wereld vergaan soude. Den Man dit hoorende dacht (dewijl het Wintertijt was) dat alle 't gene zy van sijne Vrouwe geseyt hadde ook logens waren, en doodd' Exter.

Wat raars.

MEn segt, dat Duc de Alba, so lang hy in Nederland geregeert heeft, maar eens heeft gelacchen; 't Welk om dit navolgende geschiede: Eens in seker Dorp zijnde, daar een Meyt een groote Snoek tegens een houte schutting schoon maakte, in de welke een ront gat was, daar een quast was uytgevallen, soo quam daar by geval een Soldaat te wateren, die sijn tuyg door het voorgemelde gat stak. De Meyt dit siende, opende den bek van de Snoek, en gaf hem dit pronkje te zwelgen, het welk hy wel stijf vast hiel. De Soljer aan de andere zy van de schutting de Kam-

priollen beginnende te springen, maakte sulk gebaar, dat al het Volk daar omtrent uyt quam, om te sien wat daar gaande was, de welke siende dat onsen maat also gestelt was begosten overluyt te lacchen, sonder hem hulpe te bieden, de Duc quam mede op dat gerucht uyt de welke siende dit schouspel kost hem niet gelijk de andere, van lacchen onthouden, doch gebood, dat men hem los zou maken, het welk noch effen ten ty quam, want had hy een weynig langer vast gehouden, hy had hem het heele hachje afgeset.

Van een Boer, die sijn Verken Priester maakte.

HEt gebeurde onlangs dat een Boer woonende op een Dorp in de Meyerije van den Bos, een Verken hadde, dat een siekte (hem onbekent zijnde) was aangekomen, waar door het selve niet en wilde drinken. Hy geen raad daar toe wetende, gaat naa de Paap daar residerende, en vraagt hem raad: die den Boer meenende beschaamt te maaken, alsoo hy 't jaar te vooren Schepen van het Dorp hadde geweest, en daar hy een grooten Drinkert zijnde, tot ant-

woord gaf; Ik weet geen beter raad, als dat gy u Verken Schepen van 't Dorp maakte, u verseekerende dat het dan wel sal drinken, de Boer voelende wat hy daar mede seggen wilde nam terstond sijn afscheyt en ging na huys, daar komende, wist hy van spijt niet wat hy soude doen: eyndelijk bedenkt hy sich, en gaat na den Paap toe; die hem siende komen, seyde: Wel wat segt gy, is mijn raad nu goed of niet? Ik weet het niet, seyde den Boer, want ik heb 't niet besocht: maar heb het selve met minder moeyte aan het drinken gekregen: want soo draa als ik t' huys quam, nam ik een schaar en schoor het Verken een kruyn, en maakten het Priester, en terstond dronk het immers soo wel en meer als te vooren.

Ordinaris middel-weeksche Courante.

Uyt Lemstad, den 21 April

Op heden is alhier een nieu verdrag besloten,
 In 't by-zijn van den raad en noch veel andere Grooten.
 Waar van den inhoud der Articulen bestaat
 in dese punten; Als ten eersten, dat de maat,
 Waar meed' men Bakkers gild de mellik toe sal meten,
 Gebruykt sal worden tot sy gantschlijk is versleten.
 Ten tweeden, dat de Beek, soo lang sy vloyen kan,

Het waterpoortje sal bevochtigen. En dan
 Ten derden sal men hier in volle vrede leven,
 Maar dat men yder een den buyk heeft vol gegeven
 Van Rinse en Franse wijn en soete Hypocras,
 Die hier drie Sondagen voor elk ten besten was.

Uyt Wageningen den 24. Dito.

Op heden kregen wy een Compagni hier binnen,
 Die op het spoedigste wat wonders moest beginnen;
 Om d' equipagi, die daar altemaal ontbrak,
 Gereed te maken: waar op dat een yder sprak,
 Om haar gesamentlijk in haast te transporteren
 In 's Graven-Hage, daar men 't nieuwste stof van kle'eren
 Moest zoeken, dat daar ook gevonden wierd. Haar gelt
 Wierd daat'lijk aangeleyt, men zoekt, men stelt
 Het eind'lijk alles vast, en koopen na behoeven,
 By eerlijke li'en, by Hoeren en by Boeven,
 Van Stof, van Lint, en Kant: maar daar wierd noit gebrocht
 Soo veel verschiet als onse Kapitein wel socht:
 En eindelijk is, door gereformeerde Francen,
 Haar 't laatste goed beschikt. Het volk hier na aan 't schransen
 Geraakt, wierd door dien hoop in haast gecontenteert:
 En na een brave roes kreeg yder sijn begeert.

Uyt Saalwijk, den 15. Mey.

*Een Fransman hier gearriveert,
 Waar van voor heen noch niet gesproken,
 Viel op sijn poort, en rapporteert,
 Dat twee Illusters sijn gebrooken
 En omgekomen, waar van d' een*

*Door aanstoot, d' ander door het vallen
 Gebrooken hebben als en been.
 Doch 't alderwonderst is van alleen,
 Dat hier wierd, eer het is geschort:
 Meer-Rinse vocht als bloed gestort.*

Uyt Saalwijk, den 16. dito.

Hier is een thron gemaakt voor drie der schoonste Juffren,
 Die yder, die hier komt, veel woorden op moet offren:
 Waar in begrepen word 't geluk dat elk een gunt
 Aan die, daar d' Overste het meest op heeft gemunt
 Om 't approcheeren, maar die haar hier 't langst vertoonen,
 Sal men voor eerst in dit Tournoy-spel nog verschoonen
 Tot op een ander tijd, God geef haar goeden nacht,
 Die d' eerste steek der Speer in dit Tournoy-spel wacht:
 En dat uyt dit gevegt, dat niet en is te sluiten
 Eer 't jarig is, twee jonge Campioenen spruiten,
 Waar van dat elk voor sich, eer dat hy oud wort, leer,
 Gelijk als dese twe, 't hanteren van de Speer.

God geev' haar veel geluks, en hoede haar voor rampen;
 Dat sy noch hondert jaar te samen mogen kampen:
 Want al de lust, dewelk' de Ridders daar toe port,
 Is dat men kampt, en noyt door kamp gedood en word, &c.

Uyt Dantzwijk, den selven dito.

Omtrent de middernacht is hier yets raars verscheenen,
 Door het bewegen en gestamp van menschen beenen.
 Sint Pieter selve scheen, dat hier de voortocht had,
 Die nauwelijks een treed, dan op de mate trad;
 Doch een Christoffel, die in stilligheyd dit merkte,
 Weerhielt sich in dit spook, en spaard sijn kracht en sterkte
 Soo lang, terwijl hy selfs hier uyt geen vreugt en nam,
 Tot hy by St. Justijn na wensch te bedde quam.
 Op 't sluyten komt een post, en seyd,
 Dat alles hier in soetigheyd
 Is toegegaan, en dat Justijn

Tot noch toe niet te bed zou zijn:
 Om dat St. Peter, eer sy scheyen,
 Haar eerst noch eens ten dans moest leyen,

Uyt Lijflant, den 18 dito.

*Naar dat hier 't aartrijk door de droogt
 Gescheurt is, en van een gespleten,
 Soo heeft men schijnt hier uyt beoogt
 Een groote schaa voor d' ingeseten.
 En om dit voor te komen, heeft
 Men door inventien van buyten
 Het water, dat de Beek ons geeft,
 Daar over en daar in doen spruyten,
 Waar door dit opgescheurde Land
 In korten wel meer toe mogt loopen,
 En schieten spruyt by-spruyten: want
 Wy moeten altijd 't beste hoopen.
 God geev' ons d' eerste spruyt in 't jaar,
 Op 't alderminste thien pond swaar.*

Uyt het Boekenburger Leger, den 18 dito.

d' Aproches, waar me'e dat men sterk heeft voort gevaren,
 Zijn nu gekomen, naa dat wy seer besig waren
 Met goede voorspoed en geluk, tot op de wal,
 Voornemens dat men nog desen ochtent sal
 Een inval doen: Dit is vastelijk voorgenomen
 Al zou 'er niemant weer hier uyt te rechte komen
 Wy hopen goed succes: maar worden wy geweert,
 Soo werd per naasten u perfect geadviseert.

Uyt Engeland, den 17 Mey.

*Onse Burgery, met hoopen,
 Siet men op en neder loopen
 d' Een met Myrth en Maagde-palm,
 d' Ander maakt een soete galm.
 Nu die vreugt komt ons te vooren,
 Dat wy blijde tijding hooren,
 Hooren het menschelijk geslacht,
 Noch al na het teelen tracht.
 Beek wil Bakkers oven-spoelen:
 In de nieuwe witte doelen,
 Met geen Spaanse Wijn noch Mee;
 Maar met witte Blamange.
 Of de Wijn te veel mogt bijten,
 En de Mee de grond doen slijten,
 Geeft de Blamange naa kracht:
 Die het alles weer versacht.
 Bakertje is wel te vreden,
 Nu sy krijgt; en 't is ook reden,
 Van dees handelaar in wol,
 Dagelijx haar buyke vol,
 'k Wou niet dat wy onse wijven
 Mosten met die maat gerijven:
 Doch sy krijgen mee haar deel,
 Al is 't juyst om niet soo veel.
 Soo wy haar het lijf vol parsten.
 Mogten sy aan stukken barsten;
 Dat ons seeker, lieve Vriend,*

*Voor het eerst noch niet en dient.
 Doch ik mach dit laten varen,
 En sien of ons' Borgerscharen
 Haast met Peerel en Robijn,
 En met 't Kroontje veerdig zijn.
 Dat ik, om in haast te enden,
 U met desen toe sal senden,
 Toegemaakt van vrolijkheyd,
 Dat haar hier word toegeseyd
 Van nu tot in eeuwigheyd,
 AMEN.*

Uyt Bethlehem, den 17 dito.

De Priester van dees' plaats sal naa de middernacht.
 Toekomende de Hel, waar dat hy word verwacht:
 Inwyen, en hy sal op bey sijn knyen kruypen
 En ellebogen, of hem yet wat mogt ontdruypen.
 Van 't water, dat expres hier toe geheyligt word.
 De wy-quast, eerste gedoopt daar 't Maagdewater stort.
 Sal 't Helletje daar voor met Room en Melk bedouwen,
 En 't Boek des werelds van twee Bladeren ontvouwen.

Waar dat hy maar alleen in stilte lesen mag.
Wat Venster 't was, waar door hy eerst de werelt sag.
En als dit is gedaan met yver en met lusten,
Soo sal hy, afgemat, hier na eerst mogen rusten:
Want so hy ruste eer hy dit had afgedaan,
Soo sou hy 't Priester-ampt straks weer af moeten staan.

Uyt Wagenburg, en Steynwijk, den 17 dito.

Bey dese plaatsen zijn beset en geblokeert,
Doch geen van tveen sig veel aan dees' besetting keert.
Sy sijn te sterk om een belegering te vreesen
Van sulk een zwakken hoop van volk, gelijk als desen:
Want Wagenburg vreest Beek, noch Amsterdammer macht;
Daar Steynwijk het beleg der Fransen niet en acht.
Want 't gaat hoe 't gaat, de Beek en kan soo hoog niet vloeyen,
Dat hy het laagste van dees' plaatse zou besproeyen:
Ook word sijn cours nog door een and'ren arm geleid:

Soo dat dees' plaats daar van in 't minst geen nood en heid.
 In Steinwijk, soo 't lang duert, sal 't leeger van de Fransen
 Haar retiraders wel in 't korte leeren dansen
 Al roepen sy wat luid approches vous Monsieur.
 Na d' eerste fury leyt, druip-steerten sy We'er deur.
 Dit's tegenwoordig al het geen ik weet te schrijven;
 Wat d' uitkomst geven sal, moet God bevolen blijven.

Uit Weenen, den 18 dito.

Eer dat de handeling by de geallieerden
 Sijn voortgang spoedig nam, so quamen in dit Rijk,
 Hoewel sy haar in 't meest of minste niet beseerden
 Door d'hooge vloed der Water-landers op de Dijk:
 Die door een sterke drift geraken aan het hollen,
 Het welk voor eenigen een groote droefheyd scheen.
 Maar doe de Dijk graaf sag het soete neder rollen
 Der soute druppelen, begon hy, wel te vre'en,
 De Bersch te stoppen, en de snelle vloet te stutten:
 Waar door men datelijk van 't water wiert verlost,
 Soo dat de storm, die hy met macht hier socht te schutten,
 Te Lacchen ophiel, die te Weenen was begost
 Dit gaf soo grooten vreugt by al de bond-genoten,
 Dat hy in dit contract alleenig wierd besloten.

Notificatie.

Op den achtenden deser is alhier verlooren

Een kostelijk Juweel: soo yemant komt te horen,
 Wie het gevonden heeft en 't weder brengen kan
 Die kom op 't bakenes, daar sal men sulken man
 Met duisent dankbaarheen en vijftien hondert kronen,
 Voor sijn getrouwe dienst seer blijdelijk belonen.

Tot Haarlem wort op nieu gedrukt en uytgegeven,
 Dat yeder drukken sal, soo lang als hy kan leven,
 De Drukker werd gedrukt, en hy drukt we'er wat wonders:
 Maar of hy drukt of niet, hy drukt niet veel bysonders:
 Want als hy drukt, so drukt hy sonder verf of inkt,
 Ja so, dat al sijn druk de drukkery door stinkt.

Gedrukt tot Haarlem: voor CHRISTOFFEL van Beek, *Bruydegom*, ende sijn E.
Bruyd, Juff. JOSINA Bakkers, den 18 Mey, 1661.

Hoe Mr. Peters den Graaf van Pembroeck besocht.

Mr. Peters de gelegentheyd waarnemende, den Graaf van Pembroeck te bezoeken,
 groetende sijn Achtbaarheyd met dese woorden: Mijn Heer, ik ben gekomen om u
 te bezoeken, en meene met u het middagmaal te komen houden, en om dat u geen
 geselschap ontbreken sou, heb ik een van den selven

doodelijke sonden met my gebracht, als ook de duyvel, namentlijk Colonel Draak, over welke woorden sy te samen hartelijk lachten.

Hoe Mr. Peters sich vergist in het bereyken van het stoel verdek.

MEester Peters leerende, kort na de doot van Olivier Kromwel, bracht in sijn leering te pas, dat hy wel wist dat Olivier Kromwel in den Hemel was, en dat alsoo seeker als hy het verdek van sijn predikstoel raaken kon, maar als hy sijn hand op stak quam hy by na een half elle te kort

Hoe Mr. Peters seyde; hy wist waar de Konink was.

MEn hoorde hem eens seggen, dat hy wel wist waar den Konink was, soo hy in Engeland was. En zijnde gevraagd, waar, antwoorde hy ongetwijffelt in Bedlam, of het Dolhuys, want soo hy niet dol was, wat sou hy in Engeland doen?

Hoe Mr. Peters een Hoer beschreef.

Als Mr. *Peters* met een seeker vriend quam te spreken, wat schilderijen en of-beeldsel best een Kamer vercierden, seyde hem sijn vriend, dat hy onder andere stukken voor had, een Hoer seer aardig te laten schilderen, seyde Mr. *Peters* daar op, gy moogt die moeyten wel sparen, want indien sy een rechte Hoer is, sal sy haar self wel schilderen.

Hoe Mr. Peters sijn Text tot Albons afdeelde.

ZYnde Mr. *Peters* op een seekeren tijt om tot St. Albons te prediken, is hy op den stoel gekomen, al waar hy, naa dat hy gebeden had, sijn Text nam uyt Marcus Euangelium aan het vijfde Hooft-stuk aan het 23. vers. Alwaar van de zwijnen gesproken wort, de welke van den duyvel in de Zee geworpen wierden, uyt welke woorden hy dese 3. aanmerkingen genomen heeft. 1. *Dat den duyvel eerder kleyn spel spelen wil, als stil sitten.* 2. *Dat sy nootwendig voort moesten, wanneer den Duyvel drijft.* 3. *Dat hy ten laatsten sijn verkens tot een schone markt gebracht heeft.*

Tot een Besluit.

Hier mede: Tuymel dik Pepersak, sey de Duyvel, doe smheet hy de Kramer uyt de Hel: daar du ding mei dijn marsjen sitste, daar kan ik wel ses Schreurs vlijen.

EYNDE.

